

A valóság ismerete

Henry T. Laurency

1 A VALÓSÁG PROBLÉMÁI, ELSŐ RÉSZ

1.1 Amit a legtöbb ember nem tud

¹Korunk egyik kiemelkedő tudósa arra a kérdésre, hogy az emberiségnek sikerült-e már kikutatnia a valóság egy százalékát, ezt válaszolta: „Nem, az egy százaléknak még a tízezredét sem”.

²Azaz még az egymilliomodát sem! Kétségtelenül megbecsülés övezi az ilyen tudóst. Senki nem kelt nagyobb benyomást annál, mint aki belátja az embernek az étellel kapcsolatos mérhetetlen tudatlanságát. Mert mindenkinek nyilvánvaló, aki hasznosította, amit a teológia, filozófia és tudomány mond a valóságról, hogy a levonható következtetések csupán hipotézisek (egy szépítő kifejezés a találgatásra és a feltételezésre!). Vagy ahogy Whittaker professzor megfogalmazta: „Tudjuk, hogy van valami, amit anyagnak nevezünk, de azt nem, hogy mi az; tudjuk, hogy mozog, de azt nem, hogy miért, és ez minden ismeretünknek az összefoglalása.” Ez igaz. A tudomány nem tud válaszolni a Mi? és Miért? kérdésre, amit már Newton felismert. A mai filozófusok, hogy megszabaduljanak e túl kínos tudatlanság bizonyítékaitól, igyekeznek minden valóságfogalmat elvetni és pont e fogalmakat nevezik fikcióknak!

³Vannak bőven teológiai, filozófiai és tudományos tekintélyek, akik ítéletet mondanak mindenről és dogmatikus kijelentéseket tesznek olyan dolgokról, amiket még csak meg sem vizsgáltak. Eleve tudják, hogy „ez” nem lehet igaz, mert ellentmond annak, amit a papírpapájukban olvasnak vagy mert „a természettörvényekbe ütközik”. Mintha a papírpapájuk megoldotta volna számukra a létezés kérdéseit, olyan világszemléletet szolgáltatott volna, amely megmagyarázza a valóságot és megoldja a tudás alapkérdéseit! Mintha a tudomány el tudná dönteni, mi „ütközik a természettörvényekbe” és mi nem, mikor még az egy százalékukat sem derítette fel!

⁴Fontos, hogy ne korlátozzuk magunkat arra, amit már kikutattak; hogy ne utasítsunk el egyetlenegy ötletet sem azért, mert számunkra idegennek, valószínűtlennek vagy előnytelennek látszik. Fontos, hogy vizsgáljunk meg bármely új tudást adó eshetőséget. Túl keveset tudunk ahhoz, hogy ne ragadjuk meg a legkisebb lehetőséget is a tudásunk tágítására. Első látásra minden, ami új, valószínűtlennek látszik a legtöbb ember számára. Azok, akik úgy vélik, hogy van ítélőképességük, csak azt fogadják el, ami összhangban van a saját gondolatrendszerükkel. De be kellene látniuk, hogy ha az a rendszer olyan pontos lenne, akkor majdnem mindentudóknak kellene lenniük.

⁵Úgy látszik, hogy a tudósok újra meg újra megfélemeznek arról, hogy a hipotéziseik és elméleteik csak időlegesek. Azzal hízelegnek maguknak, hogy mentesek a dogmatizmustól, hogy gondolkodásuk szabad és helyes. De a tudománytörténet mindig az ellenkezőjét tanúsította és tanúsítja. Még nagyon is gyakran megtörténik, hogy tudományos tekintélyek vizsgálat nélkül utasítják el azt, ami látszólag valószínűtlen, idegen és ismeretlen (amilyen minden forradalmi idea volt). A tudósok megtévesztésnek, a vallásosok istennek nevezik, amit nem tudnak megmagyarázni.

⁶Van ebben valami látszólag javíthatatlanul, kiirthatatlanul ostoba: a vizsgálat megtagadása.

⁷Az igazi kereső, belátva az emberiségnek a létezés kérdéseit illető teljes megzavarodását és intellektuális tehetetlenségét, megvizsgál mindent, nem törődve azzal, hogy a vezető tekintélyek ezt kategorikusan elutasítják, és hogy a szajkózó közvélemény kigúnyol és lenéz mindent, amit nem ismer vagy nem tud felfogni.

⁸Az avatatlanoknak megmagyarázni valamit, ami számukra teljesen ismeretlen, reménytelen feladatnak látszik, különösen akkor, ha az a valami számukra idegennek, valószínűtlen-

nek és valótlannak tűnik.

⁹Az emberiséget, hogy megmagyarázzák a létezést, oly hosszú ideje etetik megannyi vallási, filozófiai, tudományos és, az utolsó évtizedekben, okkult próbálkozással is, hogy a legtöbb ember elutasítja az igazi tudás tanulmányozását, amikor felajánlják nekik. Megelégszenek a számukra látható világ kutatásával. Egyre inkább teret nyer az általános kétely, vajon van-e más valóság.

¹⁰De tételezzük fel, hogy van olyan létismeret, amely a műveltek számára az örültség netovábbjának fog tűnni. Tételezzük fel, hogy Kant, a filozófus tévedett, amikor azt állította, hogy soha semmit nem fogunk megtudni a természet belső valóságáról. Tételezzük fel, hogy az indiai risik, az egyiptomi hierofantok, a gnosztikus teurgikusok, az eredeti, igazi rózsakeresztesek nem voltak olyan misztagógok, sarlatánok és csalók, mint amilyeneknek a műveltek próbálják feltüntetni őket.

¹¹A mai művelt világ jellemzője, hogy lenéz mindent, amit apáinktól örököltünk, mintha az emberiség mostanáig szerzett minden tapasztalata értelmetlen és az életben használhatatlan lenne.

¹²A tudományos kutatás messzire jutott a korlátozott területein belül, de a tudósoknak csak az elitje kezdi felismerni, hogy milyen keveset tud az emberiség az egészről.

¹³Mit tudnak a paleontológusok az ember ősiségéről? Tudnak-e arról, hogy huszonegy-millió éve van teljesen kifejlődött ember a bolygónkon?

¹⁴Mit tudnak a geológusok a két féltékenyi kontinensről, immár a Csendes- és az Atlanti-óceán mélyén fekvő Lemúriáról és Atlantiszról; és mit tudnak a régészek ezeknek a kontinenseknek a civilizációjáról?

¹⁵Mit tudnak az archeológusok a napjainkhoz az előbb említetteknél közelebbi idők kultúráiról: a mintegy 50.000 évvel ezelőtti indiai kultúráról, a 40.000 évvel ezelőtti egyiptomi-ról, a 15.000 évvel ezelőtti peruiról vagy akár csak a 12.000 évvel ezelőtti ősi görög kultúráról?

¹⁶Mit tudnak a műveltek a különböző titkos tudás-rendekről, amelyek sok országban működtek? Mit tudnak arról a rendről, amelyet Vjasza alapított mintegy 45.000 évvel ezelőtt Indiában vagy amelyet Hermész Trismegisztosz mintegy 40.000 évvel ezelőtt Egyiptomban, arról, amelyet az első Zoroaszter alapított körülbelül 30.000 évvel ezelőtt Perzsiában vagy akár arról, amelyet Püthagorasz alapított mintegy 2700 évvel ezelőtt?

¹⁷Mit tudnak a műveltek a létezésről, a világegyetem szerkezetéről, másfajta anyagfajtákról és világokról, mint a fizikai, arról, hogy létezik egy ötödik természeti birodalom?

¹⁸Mit tudnak ezek a roppant műveltek az egyénnek akár arról az életéről, amely tovább folytatódik, miután az egyén elhagyta elnyűtt fizikai szervezetét?

¹⁹Az idevágó ismeretek morzsái, amiket talán sikerült felszedniük, annyira el vannak torzítva, hogy nem tekinthetők többnek mint durva babonának.

²⁰A nyugati felfogás számára az a gondolat, hogy a tudást titokban kell tartani, csaknem felháborító vagy mindenképpen ellenszenves, és arra a feltételezésre ösztönöz, hogy „sarlatánok szellemi szélhámosságáról” van szó.

²¹Az indiaiak, ezzel szemben, minden további nélkül belátják, hogy a titoktartásra szükség van. Több ezer év tapasztalata megtanította nekik, hogy nem szabad „gyöngyöt dobni”, és nem is teszik.

²²És ennek az az egyszerű oka, hogy a pontos felfogás jelentős előképzettséget kíván, és hogy minden hatalmat adó tudással visszaélnék azok, akiknek módjukban áll saját javukra használni a hatalmat.

²³Sokfajta jogi van Indiában. A legmagasabb fajtájúakat csak a különleges beavatottak ismerik. Azok a jogik, akikről Nyugaton hallani, főleg a Rámakrisna Misszió tagjai. A szánkhja és a védánta filozófiát tanítják Rámakrisna értelmezése szerint. A legmagasabb jogik beavatottak, akik a tudásukat csak néhány kiválasztott tanítványnak és a legszigorúbb titoktartás pecsétje

alatt adják tovább. Barbárnak tartanak minden nyugatit, és a tudásuk meggyalázásának tekintik, hogy abból bármit feltárjanak azoknak a tudatlan, megrögzötten szkeptikus, lenézően és öntelten fölényes, kíváncsiskodó embereknek, akik abban a pillanatban visszaélnék a tudásukkal, amint úgy vélik, hogy azt megértették és, továbbá, akik minden tudásukat a barbarizmus szolgálatába állítják és banditák rendelkezésére bocsátják.

²⁴Az indiai életbeállítódás pontosan az ellenkezője a nyugatiénak. Míg a nyugati ember számára a fizikai világ az egyetlen létező világ, az indiai számára a szuperfizikai a lényeges valóság. A magasabb anyagi világok alkotják a fizikai anyag anyagi alapját, és azokban a magasabb világokban vannak a természeti folyamatoknak az okai.

²⁵Az igazi jógi, akinek sikerültek a kísérletei, olyan szerveket fejlesztett ki, amelyek másokban még nincsenek kifejlődve, lévén hogy működővé tételük és vitalizálásuk valamelyik eljövendő korra van tervbe véve, olyan szervek, amelyek lehetővé teszik, hogy magasabb molekulafajtákat derítsenek fel, hogy egyre magasabb halmazállapotok egész sorát kutassák messze az atomfizika vizsgáló lehetőségein túl.

²⁶Ezen adottságcsírákról semmi fogalmuk nincsen a nyugatiaknak, és a hatalmas tekintélyeik nevetség tárgyává téve és lekicsinyelve utasítják el a pusztá gondolatát is annak, hogy az ilyen lehetséges. Nekik ugyanis megvan az a csodálatos képességük, hogy megítéljenek olyan dolgokat, amikről semmit sem tudnak.

²⁷A világról alkotott indiai magyarázat mérhetetlenül kiválóbb a nyugatiénál. Ez a fejlődésnek, a lélek előzetes létezésének, az újrászületésnek és a karmának, azaz a vetés és aratás törvényének tana. Azt állítja, hogy vannak más világok, mint a fizikai, és vállalja, hogy ezt igazolja olyan komoly és becsületes keresőknek, akik készek alávetni magukat e tan azon módszereinek, amellyel fejlesztik az objektív tudat magasabb fajtáinak az emberben meglévő adottságcsírait. Ezáltal cáfolja meg az agnosztikusok és a szkeptikusok azon nézeteit, amelyek kétségbe vonják a szuperfizikai tudást, a létezés törvényeknek alávetettségét, a fejlődést stb., és ily módon egyengeti az utat az ezoterikának.

²⁸Hogyan lehetne akkor a nyugatiaknak bármi ismerete a szuperfizikai világokról, amikor nincsen meg a képességük a létezésük megállapítására? A fizikai értelmüket (objektív fizikai tudatukat) használva a fizikai anyagról állapítanak meg tényeket. Ahhoz, hogy magasabb világokbeli tényeket állapítsanak meg, az értelem megfelelő fajtájára van szükség, arra, amelynek a szerencsétlen „tisztánlátás” (clairvoyance) nevet adták.

²⁹A tudósokat nem lehet hibáztatni, hogy nincsen emocionális vagy mentális értelmük. De indokolt annak elvárása, hogy ne tagadják kategorikusan az olyan dolgok létezését, amelyekre vonatkozóan semmilyen logikailag indokolható joguk nincsen véleményt nyilvánítani.

³⁰A filozófia nem tanítja az embert a valósággal összhangban gondolkodni. Azt viszont tanítja, hogy az ember csak téved, amikor a szükséges tények nélkül próbál gondolkodni. A filozófusok ezt még nem fogták fel. Ezenkívül, nem sikerült megoldaniuk a tudás összes problémái közül a legnyilvánvalóbbat.

³¹A nyugati pszichológia megítélését inkább az ezután következők értő olvasójára hagyjuk.

³²Azok, akik meg vannak elégedve a gondolatrendszerükkel (nem utolsósorban a szkeptikusok), rendben, tartsák meg azt. Eljövendő életeinkben mindannyiunknak újra kell tanulnunk. De van a keresőknek egy olyan csoportja, akik ösztönösen sejtik, hogy kell lennie valami másnak, valami többnek, hogy nem lehet úgy, ahogy a műveltek mondják. Ezeket a keresőket szeretné az ezoterikus elérni, de nem azért, hogy meggyőzze, hanem hogy arra kérje őket, hogy logikusan vizsgálják meg a témát. Ha az ezoterika téves, akkor lehetséges kell legyen logikusan megcáfolni. De nem cáfolja meg a szokásos badarság, amelyet mindig felhoznak azok, akik sohasem vizsgálták meg a témát.

³³Az emberiség jelenlegi fejlődési stádiumában a legtöbb ember számára az ezoterikai tudás nem lehet több, mint munkahipotézis. De minél tovább fejlődik az emberiség, annál nyilvánvalóbb lesz, hogy e hipotézis összehasonlíthatatlanul felsőbbrendű.

³⁴Rendszer a gondolkodás tájékozódási módja. A tények többnyire hasznavehetetlenek, míg az ész nem tudja őket a helyes (történelmi, logikai, pszichológiai vagy oksági) összefüggésükbe beilleszteni. Minden észszerű gondolkodás elveken és rendszereken alapul. Minden gondolkodó ember elkészítette a maga rendszerét, akár tudja, akár nem. Rendszer adja meg a gondolkodáshoz tartozó alap és következmény, valamint az objektív jelenségekhez tartozó ok és okozat helyes elgondolását. A rendszer minősége megmutatja az egyén fejlődési szintjét, ítélőképességét és tényismeretét. A legtöbb ember rendszere az emocionális gondolkodás hitrendszere, amelyet semmilyen tény nem képes megingatni. Ezzel az egyén elérte érettségének a pontját, befogadóképességének a határát, rabként ül saját gondolatai börtönében.

³⁵Olyan nagy a létezést övező tudatlanság, hogy a teológia dogmatikus rendszereit, a filozófia spekulatív rendszereit és a tudomány kezdetleges hipotézisrendszereit mind elfogadták kielégítő magyarázatnak.

³⁶Az igazságot keresők a létező rendszerek eredeti tényeit vagy alaphipotéziseit, a rendszer belső ellentmondásait, a következtetéseit és az észszerű magyarázatot adó képességét vizsgálják.

³⁷Sokan találják az ezoterikát abban a pillanatban magától értetődőnek, amikor először kapcsolatba kerülnek vele. Ez azért van, mert, ahogy Platón kijelentette, a tudás újraemlékezés. Mindent, amit képesek vagyunk azonnal megragadni, felfogni, megérteni, feldolgoztunk előző inkarnációkban. Az egyszer megszerzett tulajdonságok és képességek is lappangók maradnak, amíg valamelyik új inkarnációban nem kapnak kedvező alkalmakat a fejlődésre. A régi megértése megmarad, akárcsak a képességekhez való adottságok. Erre egy példa a sok közül a lángelme, egy máskülönben felfoghatatlan jelenség.

³⁸Az ezoterikus azokhoz fordul a rendszerével, akik megmaradtak keresőnek és nincsenek megelégedve az uralkodó rendszerekkel. Nyugodtan várja a napot, amikorra a tudomány olyan sok korábban ezoterikai tényt állapít meg, hogy nem lehetséges tovább elutasítania az ezoterikának mint az egyedüli valóban tartható munkahipotézisnek az elfogadását.

³⁹Az ezoterikai tudásnak az egyik felbecsülhetetlen értéke, többek között, hogy megsza-
badít minket a tudatlanságból fakadó babonáktól és látszattudástól, illúzióktól és fikcióktól (olyan elgondolásoktól, amelyeknek a valóságban nincsenek megfelelői). Egy másik értéke, hogy magával hozza az élet összes értékének teljes átértékelését mint az élet értelméről és céljáról való tudomás szükséges következményét.

1.2 Az ezoterikai tudás-rendek

¹Ha az ember nem akar olyan lenni, mint a szélről lengetett nád, mint egy hajó a végtelen tengeren, ne tűnjön úgy maga számára, mintha egy feneketlen ingoványon járkálna, az emocionális stádiumban valami biztosra van szüksége az érzelmi élete számára, és a mentális stádiumban valami biztosra a gondolkodása számára. Mostanáig ez a „valami” nem volt összhangban a valósággal.

²Mivel az emberiség a maga erejére utalva nem tud tudást szerezni a létezésről, annak értelméről és céljáról, vagy a kozmikus valóságról és életről, ezt a tudást mindig ajándékba kapta – azoktól, akik a későbbiekben lesznek bemutatva.

³Ez határozott kockázatokkal jár. A hatalmat adó tudással, a természet törvényeinek és erőinek ismeretével és használatával, önző célokból mindig visszaéltek. És akik képtelenek voltak felfogni a valóságismeretet, mindig babonává és tévtanokká torzították.

⁴A tudással együtt jár a tudás helyes használatának felelőssége. A tudással való visszaélés a tudás elvesztéséhez és egész népek esetén a megsemmisítésükhöz vezet.

⁵Két alkalommal egész kontinenseket, Lemúriát és Atlantiszt, kellett a tenger fenekére süllyeszteni.

⁶E két kudarc után elhatározták, hogy a tudást csak titkos tudásiskolákban adják át, és csak

azoknak, akik olyan fejlődés stádiumot értek el, hogy helyesen értik és nem értelmezik félre a tanítottakat, hanem helyesen alkalmazzák azt az élet szolgálatában. Tanították őket helyesen gondolkodni. Az elmúlt 45.000 évben olyan nemzeteknél alapítottak ezoterikai tudás-rendeket, amelyek eléggé magas szintre jutottak. Miután a tudás újraemlékezés, akik sohasem voltak beavatva, nem látják be az ezoterika helyességét.

⁷A tudás-rendeknek több fokozatuk volt. A legalacsonyabb fokozatban olyan, gondosan kidolgozott szimbólumokat tanítottak, amelyek minden egyes magasabb fokozaton új módon voltak értelmezhetők, úgyhogy csak azok tudták megérteni a szimbólumok egészét, akik elérték a legmagasabb fokozatot. Az eljárásnak megvoltak a maga nehézségei, mert akik nem érték el a legmagasabb fokozatot, néha saját és téves gondolatrendszereket alkottak.

⁸Azok számára, akiket nem vettek fel ezekbe a rendekbe, olyan vallásokat alapítottak, amelyek megfelelnek a különböző népek megértőképességének és célirányos tevékenységhez való normaszükségletének.

⁹Az általános felvilágosodás gyors fokozódása és a tudomány fejlődése más intézkedéseket tett szükségessé. A XVIII. századtól kezdve egyre jobban kiéleződött „a hit és a tudás” közötti viszály (amelyek között nem tudnak különbséget tenni azok, akik azt hiszik, hogy tudnak, felfognak, megértenek). (Mindenki hívő, aki nélkülözi a pontos valóságismeretet, azok is, akik azt mondják, hogy semmiben sem hisznek.) E viszály a felvilágosodás vallásellenes és metafizikaellenes filozófiájával kezdődött és a XIX. század folyamán a tudományos kutatás előrehaladásával egyre jobban kiéleződött. Laplace a *Système du monde* (A világ rendszere) című művével, Lamarck, Darwin, Spencer és Haeckel az evolúcióelmélettel, Lange a *Geschichte des Materialismus* (Materializmus története) című könyvével és mások meggyőzték a természettudósokat, hogy „nincsen szükségük a szellemi világ hipotézisére”. A régi életszemléletek elleni támadásuk egyre eldurvítóbb összezavarodáshoz vezetett, úgyhogy az emberek végül „egyre bizonytalanabbá váltak abban, hogy mi helyes és mi helytelen. Sőt abban is elbizonytalanodtak, hogy a helyes és helytelen nem egyéb-e, mint régi babona.” Megvan a veszélye annak, hogy az emberiség örültségében kipusztítja magát.

¹⁰Szükségessé vált lépéseket tenni ez ellen az esztelenség ellen, és elhatározták, hogy engedélyezik, hogy exoterikus legyen az ezoterikai tudásnak az a veszélytelen része, amelyet az emberiség immár képes felfogni, még ha a jelentőségét nem is érti meg. Az emberiség így esélyt kapott arra, hogy észszerű fogalmat alkosson a valóságról és az életről, valamint a létezés értelméről és céljáról.

¹¹A hit nem volt megengedve az ezoterikai rendekben. Ezekben mindig a felfogásról és a megértésről volt szó, nem az elhívésről. A legalacsonyabb fokozaton a hit és a feltételezés közötti különbségtételt tanították. A hit abszolút és észszerűtlen emocionális meggyőződés, helyesbítésre vagy okos szóra nem fogékony. Mindenkinél vannak apró-cseprő hiedelmek csaknem bármely képtelenségről. És ez azért van, mert az ember képtelen arra, hogy a látható világ véglegesen megállapított tényein kívül bármi mást valóban tudjon. Ezzel szemben a feltételezés ideiglenes, csak addig érvényes, amíg nincsen tudása az embernek, észérvekkel befolyásolható és helyesbítést kíván. Rendben, számítsanak a tekintélyek az élet minden területén, de a feltételezéseik nem jelentenek valami végső megítélést a józan ész számára, amely, jóllehet mindannyiunknál különböző (az egyénnek inkarnációkon át megszerzett szintetizáló életösztöne), mégiscsak a legmagasabb ész, amelynek a fejlesztésére mindenkinek törekednie kell.

¹²Az utóbbi kétezer évben szüntelen harc tombolt a különböző idiológiák között, harc a teológia és a filozófia, a teológia és a tudomány, a filozófia és a tudomány között.

¹³Az európai filozófia történetében főleg a teológia és a filozófia közötti harc nyilvánvaló. Ebben a harcban a teológiát majdnem mindig támogatták a politikai hatalmon lévők. A filozófiának lépésről lépésre, kimondhatatlan fáradság és milliónyi mártíráldozattal kísérve kellett kivívnia a gondolat- és a szólásszabadságot, a toleranciát és az emberiességet. Ezt a nyereséget inkább a marxista idiológia veszélyezteti, amely megtiltja az egyénnek, hogy

bármilyen más módon gondolkozzék, mint ahogy a hatalmon lévők elrendelték. Ez az új zsarnokság a gondolatok felett. Hogy ez az újfajta butítás gátolja a mentális fejlődést, még a legegyszerűbb intellektusnak is képesnek kell lennie belátni.

¹⁴A teológia és a tudomány közötti harc Galileivel kezdődött, és még mindig tart.

¹⁵A filozófia és a tudomány közötti harcot lefűjták, legalább is jelenleg, miután a filozófusok véglegesen vagy agnosztikussá váltak, akik tagadják a szuperfizikai tények megállapításának lehetőségét, vagy metafizika-ellenesekké, akik tagadják a szuperfizikai valóságot.

¹⁶A filozófia történelmében, amely valójában a szofistákkal kezdődik, mindvégig nyomon tudjuk követni az emberi ész próbálkozásait, hogy a maga erejéből, ezoterikai tudás nélkül, csak fizikai érzékelést használva, megoldja a létezés kérdéseit.

¹⁷Hogy ez kudarcra volt ítélve, kitűnik a következőkből. De általánosan csak napjainkban kezdik belátni az emberek, hogy ez lehetetlen. A tudomány nélkülözi az ehhez szükséges érzékelő szerveket, és a tudós elutasítja az olyan dolgokkal való foglalkozást, amelyek a természettudomány eszközeivel nem kutathatók. Logikailag ez teljesen védhető.

¹⁸Rá kell mutatni, hogy az indiai jógafileozófia nincsen összhangban az ezoterikai tudás tényeivel, hanem néhány ilyen tény félreértelmezésén alapul. Az újraszületésből értelmetlen lélekvandorlást csináltak, úgyhogy lehetségesnek tartják az ember állatkénti újraszületését, holott a visszatérés egy alsóbbrendű természeti birodalomba valójában kizárt. Úgy tartják, hogy az ásványi, növényi, állati és emberi birodalmon keresztül folyó evolúció azzal ér véget, hogy az ember belép a nirvánába és kihuny benne, holott a nirvána valójában nem a vég, hanem a kezdet. A manasz, buddhi, nirvána, átma, karma indiai magyarázata félrevezető, akárcsak az advaita abszolút szubjektívizmusa, amely lehetetlenné teszi a létezés anyagaspektusának és mozgásaspektusának ismeretét.

1.3 A hylozoika bizonyítékai

¹Amikor az emberek egy új szóra tesznek szert, az többé kevésbé gyorsan elveszíti az eredeti jelentését. Mindig tudni vélik, hogy melyik fogalomhoz tartozik a szó. Előre látható, hogy az „ezoterikai” kifejezés a tömegek szókincsének részeként gyakorlatilag bármivel rokon értelmű lesz.

²Sajnos, az a veszély is fennáll, hogy az ezoterika rossz hírbe kerül az álokkultizmus növekvő népszerűsége miatt. Egyre több nem szakértő író, akinek jó szimata van ahhoz, ami kifizetődik, sietve ad ki mindenféle zagyvaságot, mert az gyorsan elkel, mint az összes többi értéktelen irodalom. Mivel a valóságérzékük minden fikcionalizmussal tönkre van téve, az emberek többre becsülik a fikciókat a valóságnál.

³Vannak Swedenborghoz hasonló tisztánlátók is, akik beszámolnak arról, amit a „belső világban” láttak. Meg kellene fontolniuk azt az ezoterikai axiómát, hogy „nincsen olyan autodidakta látó, aki bármikor is helyesen látott”, mert bár lehet, hogy a következő világ látszatra hasonló a miénkhez, de valójában teljesen más. Hacsak nincsen az embernek ezoterikai ismerete az idevágó dolgokról, gyakorlatilag mindent félre fog magyarázni.

⁴Azok számára, akiknek szükségük van rá, öt bizonyíték van a hylozoika helyességére (a valósággal való egyezésére), mindegyikük önmagában elégséges és logikai védhetőségük egyedülálló. Ezek a következők:

- a logikai bizonyíték,
- a magyarázatok általi bizonyíték,
- az előrejelzések általi bizonyíték,
- a tisztánlátás általi bizonyíték,
- a kísérleti bizonyíték.

⁵A logikai bizonyíték abban áll, hogy a hylozoika ellentmondásmentes és megcáfolhatatlan gondolatrendszer, és mint ilyen, nem jöhetett létre emberi intellektus által, sem valóságismeret nélkül. Sohasem kerülhet ellentmondásba a tudomány által végérvényesen meg-

állapított tényekkel. Minden új tény megtalálja a helyét benne. Minél inkább előrehalad a kutatás, annál nyilvánvalóbb lesz, hogy a hylozoika az egyetlen tartható munkahipotézis. Az emberiség jelenlegi fejlődési stádiumában a legtöbb ember számára ez nem lehet semmi más.

⁶A magyarázatok általi bizonyíték: A hylozoika másképpen teljesen megmagyarázhatatlan jelenségek ezreinek nyújtja a legegyszerűbb, legegységesebb, legáltalánosabb, ellentmondásmentes és megcáfолhatatlan magyarázatát.

⁷Az előrejelzések általi bizonyíték: Az ember számára önmagukban előre nem látható felfedezéseknek, találmányoknak és eseményeknek számos bizonyítható előrejelzése (elegendő számú, hogy megtöltsön egy kötetet) igazolódott már be.

⁸A tisztánlátás általi bizonyíték: Ahogy az indiai rádza-jógik is fenntartják, bárki, aki kész alávetni magát a szükséges képzésnek, ki tud fejleszteni, az emberben jelenleg szunnyadó, olyan képességeket, amelyek egyszer mindenki által birtokolt képességekké válnak, azaz annak lehetőségét, hogy egyre magasabb, jelenleg még láthatatlan molekulafajtákat vagy halmazállapotokat érzékelő objektív tudatot sajátítson el.

⁹A kísérleti bizonyíték (mágia): Ez a bizonyíték az idevágó természettörvényeknek és az alkalmazásuk módszerének ismeretében, és fizikai éteri anyagi energiáknak a durva fizikai anyagban is változásokat előidéző használatában áll. A mágia mégis számos ok miatt tiltott. Használata fegyvert adna az emberiség potenciális banditái kezébe és mindenféle bűnre csábítaná őket. A tudósok csalónak bélyegezték a mágust és lehetetlennek nevezték minden ilyen jelenséget, mivel azok „a természettörvényekbe ütköznek”. A mágus más módon is mártír volt. A szenzációéhesek egyre több szenzációt követelnek. A segítségre szoruló követeléseikkel ostromolják áldozatukat. A kíváncsiskodók azt akarják, hogy ő oldja meg az összes problémáikat.

1.4 A létezés alaptényezői

¹A püthagoraszti titkos tanítás lényegének, modern formába öltöztetett és első ízben közreadott, népszerű ismertetője következik. Püthagorasz a világszemléletet hylozoikának (szellemi materializmusnak) nevezte. Minden anyagnak van szelleme vagy tudata. Minden világ szellemi világ, alacsonyabb vagy magasabb.

²„A valóság problémái” csak a legalapvetőbb tényeket nyújtja az élet értelmének és céljának megértéséhez. Már nyilvánosságra hozott tények ezreit kellett mellőzni, hogy ne tegyék nehezkessé az előadást. Részletesebb leírás Laurency *De vises sten* (A bölcsek köve) című könyvében található.

³Ismeretelméleti szempontból minden dolog mindenekelőtt az, aminek látszik: fizikai anyagi valóság, de emellett mindig valami egészen más és mérhetetlenül több.

⁴A létezés három egyenértékű aspektus – anyag, mozgás, tudat – háromsága. E három egyike sem létezhet a másik kettő nélkül. Minden anyag mozog és van tudata.

⁵Az anyag ősatomokból tevődik össze, amelyeket Püthagorasz monádoknak nevezett. Ezek az ősananyag lehető legkisebb részei és az egyéni tudat számára a legkisebb szilárd pontok.

⁶A mozgás eredeti oka az ősananyag dinamikus energiája.

⁷Az ősatomok tudata kezdetben potenciális (tudattalan), a megnyilvánulási folyamatban fokozatosan felébresztik, aktualizált passzív tudat lesz, és ezután az egyre magasabb természeti birodalmak egyre magasabb világában egyre aktívabbá válik.

⁸Püthagorasz tudatában volt annak, hogy a görögöknél megvannak az objektív valóság felfogásának, a tudományos módszerességnek és a módszeres gondolkodásnak az előfeltételei. A tudataspektus művelése az anyagi valóság megértéséhez szükséges alapok lerakását megelőzően, ahogy a keletiek teszik, szubjektivizmushoz és zabolátlan fantáziaélethez vezet. Püthagorasznak köszönhetjük az alapvető valóságfogalmaink java részét, amelyeket a mai fogalomelemzők (nem lévén ismeretük a valóságról) oly serényen igyekeznek elvetni, ezzel végleg lehetetlenné téve a valóság felfogását. Püthagorasz a monádtannal és Démokritosz az

exoterikus atomelmélettel nyugati értelemben az első két tudósnak tekinthető. Felismerték, hogy az anyagaspektus a szükséges alapja a tudományos szemléletmódnak. Enélkül az alap nélkül nincsen egzaktság a jelenségek természetének és viszonyainak kutatásában. Nincsenek ellenőrizhető határai az egyéni tudatnak, viszont van hajlama arra, hogy belefussadjon a tudatocéánba.

⁹A következőkben részletesebben kifejtésre kerül a valóság három aspektusa, a különböző természeti birodalmakban folyó tudatfejlődés és a nagy Törvény, az összes természet- és élettörvény összegzése. A három életaspektus ismerete szükséges feltétele a természeti birodalmakban folyó evolúció megértésének.

AZ ANYAGASPEKTUS

1.5 Az őanyag

¹Az őanyag, a görögök káosza, egyúttal a határtalan tér.

²Ebben a megnyilvánulatlan őanyagban, „térén és időn túl”, korlátlan számú kozmosz van a kiépülés vagy lebomlás összes különböző stádiumában.

1.6 A kozmosz

¹Egy kozmosz gömb az őanyagban. Eredeti kiterjedése kicsi, de, az őanyag kimeríthetetlen tárházából ősatomokkal táplálva, szüntelenül növekszik, míg el nem éri a kellő méretet. Tehát az anyag a tér.

²Egy teljesen kiépült kozmosz, mint a miénk, eltérő sűrűségi fokú anyagi világok folyamatos sorozatából tevődik össze, átjárva a magasabb az összes alacsonyabbat. A legmagasabb világ tehát átjár mindent a kozmoszban.

³A világokat a legmagasabb világból építik ki. Mindegyik magasabb világ anyaggal látja el a következő alacsonyabbat, amelyet a magasabbban és a magasabból alakítanak ki.

⁴Egyenként hét világból álló hét sorozat kozmikus anyagi világ van, szám szerint 49 (1-es–7-es, 8-as–14-es, 15-ös–21-es, 22-es–28-as, 29-es–35-ös, 36-os–42-es, 43-as–49-es), a változatlan hetes osztályfelosztásnak megfelelően. Ezek az atomvilágok ugyanazt a teret foglalják el a kozmoszban. Az összes magasabb világ magában foglalja és átjárja az alacsonyabb világokat.

⁵Nagyon egyszerű magyarázata van a hármas és a hetes számnak, amelyeket az úgynevezett szakértők a szokásos gúnyolódással söpörnek félre. A hármas a létezés három aspektusa (háromság!!) miatt, és a hetes azért, mert hét a különböző módzatok legnagyobb száma, amelyben a hármat (sorrendben) kombinálni lehet. A „püthagoraszi számmissztika” gúnyos lekicsinylése is a múlté lesz, amikor majd az emberek kicsivel többet fognak fel.

⁶A világok számozása a legmagasabb világtól mint az első világtól kezdve lefelé történik, mutatva, hogy a legmagasabbtól kezdve fentről lefelé lettek kialakítva. Így könnyű látni, hogy az egyén számára hány elérendő magasabb világ van még hátra, bármelyik alacsonyabb világban is legyen.

⁷Mind a 49 világ különbözik egymástól dimenzióban, időtartamban, anyagi összetételben, mozgásban és tudatban; az őatomsűrűség eltéréseinek következtében.

⁸A hét legalacsonyabb kozmikus (43-as–49-es) világ naprendszerek milliárdjait foglalja magában. A legalacsonyabb (49-es) világ a fizikai világ.

⁹Kozmoszunk tökéletes szerveződés.

1.7 Az atomanyag

¹A kozmosz ősatomokból (Püthagorasz monádoknak nevezte őket) áll, amelyeket 48 egyre durvább atomfajtává tesznek össze, egyenként hét atomfajtát tartalmazó hét folytatódólagos sorozatban. Ezek az atomfajták alkotják a 49 kozmikus világot.

²Mindegyik alacsonyabb atomfajta a nála eggyel magasabból van megalkotva (a 2-es 1-esből, a 3-as 2-esből, a 4-es 3-asból stb.). A legalacsonyabb (49-es) atomfajta így az összes 48 magasabb fajtát tartalmazza. Amikor egy atomfajta feloszlik, a következő magasabb fajtát kapjuk; a fizikai atomból a 48-as atomfajtának 49 atomját kapjuk.

³Minden anyagot (atomfajtákat, molekulafajtákat, aggregátumokat, világokat stb.) kialakítanak és felosztatnak. Csak az ősatomok örökkévalók és elpusztíthatatlanok. Az alacsonyabb anyagfajtákká összetevés folyamatát involválásnak és az ennek megfelelő felosztás folyamatát evolválásnak nevezzük. Minél alacsonyabb az anyagfajta, annál inkább involválva vannak az ősatomok.

⁴Az atomanyag természeténél fogva dinamikus.

1.8 Tér és idő

¹A tér, amely nem tér abszolút értelemben, határtalan őanyag.

²A tér kozmikus értelemben mindig gömb. A kozmosz gömb. A naprendszerek gömbök. A bolygók gömbök. A bolygóknál lévő világok gömbök. A kozmikus atomvilágok ugyanazt a „teret” foglalják el, mint a fizikai világ, mindenütt vannak a kozmikus gömbben. A planetáris molekulavilágok a bolygó középpontjából kiindulva különböző sugarúak. A magasabb világok átjárják az alacsonyabbakat. A „magasabb” és az „alacsonyabb” atomvilágokra vonatkozóan nem térbeli értelemben veendő; a molekulavilágokra vonatkozóan pontosabb a „külső” és a „belső” megnevezés.

³A molekulavilágoknak annak következtében van gömb alakjuk, hogy a különböző anyagfajták a sűrűségük szerint koncentrikusan rendeződnek egy eredeti erőközpont köré.

⁴Mindegyik atomfajtának megvan a maga dimenziója. Így tehát összesen 49 dimenzió van a kozmoszban. A kozmikus értelemben vett dimenzió térfajtát jelent. A fizikai anyagnak egy dimenziója van (vonalat és felületet nem számolva), a legmagasabb anyagfajtának 49. A negyvenkilencedik dimenzióval a kozmosz ponttá válik az ősatomtudat számára.

⁵Az idő egyszerűen folytatódást, folyamatos létezést jelent. Az idő a mozgás mérésének különféle módjai, a megnyilvánulási folyamatok különféle fajtái. A fizikai időt a Föld forgása és a Nap körüli keringése határozza meg.

1.9 Naprendszerek

¹A naprendszerek gömbjei a kozmosznak dimenziókban roppantul leskálázott másolatai az ezzel járó összes korlátozással együtt, nem kevésbé a tudatra vonatkozóan.

²Naprendszerek milliói még nem jutottak el a fizikai légnemű molekulafajtáig. Milliói végleg felszámolták a fizikai világukat. További milliói ismételten „pralaja”-ban vannak feloszlott napjaikkal együtt egy új „Brahma nappalára” várva, amikor új napokat kell begyűjtani. A napok olyan átalakítók, amelyek atomanyagot molekulaanyaggá alakítanak át. Amit mi látunk, csak külső fizikai gázburok.

³A naprendszereknek a hét legalacsonyabb kozmikus (43-as–49-es) atomanyagból álló hét világa van. A naprendszerek legmagasabb világa a 43-as atomfajtából van megalkotva; a legalacsonyabb világa (a fizikai) a 49-esből. Ennek a hét világnak a különböző tudás-rendekben különböző nevet adtak. E nevek legtöbbje régi, a tudatlanságból fakadó visszaélés miatt, homályos, többértelmű, értelmetlen és így használhatatlan. Legfőbb ideje, hogy legyen egy közös nemzetközi szakszókincsünk, és ilyen esetben pedig természetesen a matematikai az egyetlen célszerű és a legpontosabb. A következőkben következetesen ez lesz használatos. Azonban, hogy könnyebb legyen az érdeklődők számára az összehasonlítás, alább olvashatók az Indiában használatos szanszkrit kifejezések és Henry T. Laurency által a *De vises sten* (A bölcsék köve) című művében használt kifejezések.

⁴A hét naprendszeri világ szanszkrit elnevezése:

43 szatja	43 ádi vagy maháparanirvána
44 tapasz	44 anupádaka vagy paranirvána
45 dzsana	45 nirvána vagy átma
46 mahar prádzsápatja	46 buddhi
47 mahendra	47 manasz
48 antariksa	48 káma
49 bhú	49 sthúla

⁵Laurencynél ezek a következő nyugati elnevezést kapták:

43-as a manifesztálvilág
44-es a szubmanifesztálvilág
45-ös a szuperesszenciálvilág
46-os az esszenciálvilág
47-es a kauzál-mentálvilág
48-as az emocionálvilág
49-es a fizikai világ

1.10 A molekulaanyag

¹A molekulák atomokból állnak. Minél alacsonyabb a molekulafajta, annál több atom van a molekulában.

²Az atomok ősatomokból állnak. Minél alacsonyabb az atomfajta, annál több ősatom van az atomban.

³Ezek a meghatározások ezoterikailag az egyetlen tartható meghatározások.

⁴A naprendszerek anyagát molekulaanyagnak nevezik, eltérőleg az atomanyagtól, amely kozmikus. A naprendszereken belül a hét legalacsonyabb atomfajta molekulafajttá válik átalakítva.

⁵Mindegyik atomfajta anyaggal lát el hat sorjában egyre összetettebb molekulafajta, amelyben minden alacsonyabb az előző magasabb fajtából van megalkotva. A hét atomfajta tehát 42 molekulafajta hoz létre és ezek alkotják a naprendszert. A 49 atomfajta az összes világban megtalálható, ugyanazt a teret foglalják el.

⁶A minden egyes naprendszeri világon belül lévő hat molekulafajta hasonló nevet és matematikai jelölést kapott:

(1-es atomi)
2-es szubatomi
3-as szuperéteri
4-es éteri
5-ös légnemű
6-os folyékony
7-es szilárd

⁷Az egyes molekulafajta számjegyet az atomfajta jelölése után írjuk. Tehát a fizikai légnemű molekulafajta jelölése 49:5-ös.

⁸A tudomány kémiai úgynevezett atomja fizikai éteri (49:4-es) molekula. E molekulafajta, mint minden más molekulafajta, 49 különböző anyagrészt tartalmaz. Hogy az atomfizikusok eljussanak a valódi fizikai (49:1-es) atomhoz, keresztül kell vágniuk magukat 147 egyre magasabb anyagfajtan. Semmilyen fizikai tudomány nem fogja ezt elérni.

⁹Ezzel összefüggésben megjegyzendő, hogy az ókoriak „elemei” (amelyeken a kémikusok nevetnek), név szerint föld, víz, levegő, tűz és kvintesszencia, voltak a szakkifejezések az öt legalacsonyabb molekulafajta vagy halmazállapotra.

1.11 A bolygók

¹A három magasabb naprendszeri (43-as–45-ös) világ közös mindenki számára, aki a naprendszerben objektív tudatot sajátított el az ezeknek megfelelő anyagfajtákban. Ezek olyan egyének, akik elhagyták az emberi vagy negyedik természeti birodalmat és átmentek magasabb természeti birodalmakba.

²A négy alacsonyabb naprendszeri (46-os–49-es) világot planetáris világoknak is nevezik. És ezzel közeledünk az ember világaihoz, amelyeket meg kell tanulnia ésszel felfogni, ha nem akar tudatlan maradni a maga létezéséről, nem beszélve általában a létezésről. Ha semmit sem tud a világairól, akkor tehetetlen áldozata marad a vallás, filozófia és tudomány terén meglévő tudatlanságból fakadó összes idiológiának, illúzióknak és fikciónak. E tudás nélkül képtelen a valóságnak megfelelően gondolkodni.

³Hogy ezekben a legalacsonyabb világokban könnyebb legyen a monádoknak a tudatfejlődés, a legalacsonyabb három (47-es–49-es) atomvilág öt molekulavilágra van osztva. A 47-es világ a magasabb mentálvilágra (47:2,3-as) vagy kauzálvilágra és az alacsonyabb (47:4-7-es) mentálvilágra van felosztva. A 49-es világ a fizikai étervilágra (49:2-4-es) és az ember számára látható (49:5-7-es), három (szilárd, folyékony és légnemű) halmazállapotú világra van felosztva.

⁴Az alacsonyabb négy természeti birodalombeli tudatfejlődés ebben az öt molekulavilágban folyik.

⁵A tudatot tekintve a látható (49:5-7-es) világ az ásványok, a fizikai étervilág (49:2-4-es világ) a növények, az emocionálvilág (48-as világ) az állatok, a mentálvilág (47:4-7-es világ) pedig az ember sajátos világának nevezhető. A magasabb mentálvilág vagy kauzálvilág (47:1-3-as világ), a platóni ideavilág, az ember célja az emberi birodalomban. Néhány szerző a mentálvilágot három részre osztja: a kauzálvilágra (47:1-3-as), a magasabb mentálvilágra (47:4,5-ös) és az alacsonyabb mentálvilágra (47:6,7-es). Ez a tudataspektusról szóló részben részletesebben lesz kifejtve.

1.12 A monádok

¹A monádok alkotják a kozmosz egyetlen tartalmát. A monád az őszanyag lehető legkisebb része és a lehető legkisebb szilárd pont az egyéni tudat számára. Ha az ember egyáltalán meg akar próbálni elképzelni egy monádot, talán a legjobb, ha egy erőpontnak képzei el.

²A kozmoszban megtalálható összes anyagi forma a fejlődés különböző stádiumában járó monádokból áll. Mindezek a monádösszetételek kialakulnak, változnak, feloszlanak és számtalan változatban újra kialakulnak, de a monádok anyagaspektusa örökké ugyanaz marad.

1.13 A monádok burkai

¹A monádok tudatfejlődése burkokban és burkok által folyik. A burkaiban és e burkok egyre magasabb molekulafajtáiban lévő tudat elsajátításával jut a monád egyre magasabb természeti birodalmakba.

²Az összes természeti forma burok. Minden atomban, molekulában, fizikai szervezetben, világban, bolygóban, naprendszerben stb. van egy monád, amely abban a természeti formában lévő összes többi monádnál magasabb fejlődési stádiumban jár. A fizikai szervezetek kivételével minden forma aggregátumburok, a saját világának anyagfajtájából álló elektromágnesesen együtt tartott molekulák.

³Naprendszerünkben csak a mi bolygónkon vannak fizikai szervezetek. A többi bolygón a legalacsonyabb (49:5-7-es) burok is aggregátumburok.

1.14 Az ember öt burka

¹Amikor a fizikai világban testet ölt az ember, öt burka van:

fizikai szervezet a látható (49:5-7-es) világban
fizikai éteri (49:2-4-es) anyagú burok
emocionális (48-as) anyagú burok
mentális (47:4-7-es) anyagú burok
kauzális (47:1-3-as) anyagú burok

²Ezek közül a négy alacsonyabb minden új testet öltéskor újra cserélődik és a testet öltés végeztével sorrendjük szerint feloszlanak. A kauzális burok az ember egyetlen permanens burka. Akkor tett rá szert, amikor a monád átment az állati birodalomból az emberi birodalomba. E kauzális burok az „igazi” ember és az általa állandóan körülzárt emberi monáddal együtt ölt testet.

³A zárójelbe tett számjegyek jelzik a különböző burkokban található molekulafajtákat. A magasabb burkok magukban foglalják és átjárják az összes alacsonyabbat.

⁴A négy aggregátumburok tojásdad alakú és 30–45 centiméterre, az úgynevezett aurát alkotva, túlnyúlik a fizikai szervezeten. E burkok anyagának mintegy kilencvenkilenc százaléka vonzódik a fizikai szervezethez, úgyhogy ezek az aggregátumburkok megformálják a fizikai szervezet teljes mását.

⁵E burkok mindegyikének megvan a sajátos rendeltetése. Fizikai éteri burok nélkül az egyénnek nem lennének érzékletei, emocionális burok nélkül nem lennének érzései és mentális burok nélkül nem lenne képes gondolkodni. E burkoknak az emberi fizikai szervezettel jelenléte teszi lehetővé a hozzájuk tartozó különféle szervnek, hogy ameddig működőképesek, eleget tegyenek feladatuknak. Itt hangsúlyozni kell, hogy a fizikai szervezet minden sejtje, a sejt minden molekulája tartalmaz fizikai atomokat, amelyek mind a 48 magasabb fajta atomot tartalmazzák.

⁶Ahogy a fizikai szervezetnek, úgy minden magasabb buroknak megvannak a sajátos rendeltetésű (atomokból álló) szervei, amelyek a tudat- és mozgásfunkciók különböző fajtáinak székhelyei. Ezek az éteri, emocionális és kauzális burokban lévő atomokból álló szervek kapcsolatban vannak egymással.

⁷Mivel az ember mindig hajlamos azzal a burokkal azonosítani az énjét (monádját, az őseit), amelyben éppen van, a fizikai világban fizikai énné, az emocionálvilágban emocionális énné, a mentálvilágban mentális énné és a kauzálvilágban kauzális énné tartja magát – még csak nem is sejtve, hogy ő monád, ősen.

⁸A tudatlanság stádiumában elkerülhetetlen, hogy szubjektív vonatkozásban az érzéseit tekintse a lényének, amikor emocionálisan aktív, vagy, mint intellektuális ember, a gondolatait tekintse az igazi lényének. Azt gondolja, hogy ő az, amivel éppen azonosul.

⁹Az én csak azt tudja, amit ő maga átélt, feldolgozott és megvalósított, ami a burkaiban van, amit meg tudott tanulni a világában.

A TUDATASPEKTUS

1.15 A monádtudat

¹A monádtudat lehet potenciális, aktualizált, passzív, aktivált, önaktív, lappangó, szubjektív, objektív.

²A monád potenciális tudatát a kozmoszban életre keltik (aktualizálják). Az egyszer aktualizált, kezdetben passzív tudatot az evolúciós folyamatban aktiválják, míg a növényi és az állati birodalomban egyre aktívabb nem lesz, hogy az emberi birodalomban önaktívvá váljon, és ezzel megtanuljon önmagának mint önnön énjének tudatában lenni.

³A „monád” az egyént mint ősatomot, az „én” az egyén tudataspektusát jelenti.

⁴Az „én” kifejezést azokra a burkokra is használjuk, amelyekben a monád öntudatot sajátított el, amelyekkel az én azonosul, akkor igazi énjének tekint. Az én minden érzékelés középpontja. A figyelem jelzi az én jelenlétét.

1.16 Különféle tudatfajták

¹Különbséget kell tennünk éntudat (egyéni tudat, a burkokban lévő öntudat), közösségi tudat és ősentudat között. (Technikailag nézve kozmikus, naprendszeri és planetáris tudat különböztethető meg.)

²Mivel a világegyetem végső alkotóelemei ősatomok, a kozmikus teljes tudat minden ősatom tudatának egyesültsége, éppen úgy, mint ahogy az óceán valamennyi vízcsepp egybefolytsága (a lehető legtalálóbbs hasonlat).

³A legfontosabb belátás, hogy minden tudat egyúttal közösségi tudat. Ez azért van így, mert nem létezik személyi elkülönültség, ámbár csak azok tudnak a közösségi tudatban élni, akik elsajátították az esszenciális (46-os) tudatot.

⁴Számtalan közösségi tudatfajta van: atom-, molekula-, aggregátum-, világ-, planetáris, naprendszeri tudat, és ezek után különféle kozmikus tudatfajták. Minél magasabb természeti birodalmat ér el a monád, annál többet ölel fel az a közösségi tudat, amelyben az én, megőrizve öntudatát, saját nagyobb énjeként él át más éneket.

⁵Másként fogalmazva, az egész kozmoszban minden tudat közös, elkerülhetetlen, oszthatatlan egységet alkot, amelyben minden egyes egyénnek az általa elért fejlettségi szinttől függő kisebb vagy nagyobb része van.

⁶Ahogy magasabb anyagfajta átjár alacsonyabb fajtaikat, ugyanúgy magasabb tudatfajta észlel alacsonyabb tudatot. Másrészt alacsonyabb fajta nem tud észlelni magasabb fajtát, amely számára mindig nem létezőnek látszik.

⁷A tudat kapacitása megszakítás nélküli sorozatban minden egyes magasabb atomfajtaival növekszik, amelyben minden egyes szorzat az előző négyzete (tehát $2 \times 2 = 4$, $4 \times 4 = 16$, $16 \times 16 = 256$, 256×256 stb.).

⁸Amikor a monád elérte a legmagasabb isteni birodalmat és ezzel elsajátította a teljes kozmikus közösségi tudatot, már semmilyen burokra nincsen szüksége, hogy tudatot fejlesszen benne. Ekkor ismeri meg önmagát először mint ősent, ami mindig is volt. Addig egyik vagy másik burkával azonosult. Így nem csoda, ha a tudatlanok hiába keresik az énjüket és közülük sokan kifejezetten tagadják, hogy létezik ilyen.

⁹Az egész kozmoszban minden forma, a legmagasabb isteni birodalomban is, csak burkok az ősatomok – az ének számára. Azok a formák, amelyeket „léleknek”, „szellemnek”, „istennek” stb. nevezünk, a burkok, amelyeket az én használ a különböző fejlődési stádiumaiban.

¹⁰A különböző tudatfajták közé lehet számítani a szubjektív és objektív tudatot, az egyén különböző burkaiban levő éntudatot, a tudatfölöttit és tudatalattit, a memóriát és az egyéni akaratmegnyilvánulások élményeit is.

1.17 Szubjektív és objektív tudat

¹A tudat szubjektív. Az érzékletek, érzések és gondolatok szubjektívek. Minden, amit a tudat önmagán kívül észlel, anyagi, és ezáltal objektív.

²Az értelem objektív tudat, az objektív anyagi valóság tudat általi észlelése minden világban. Az objektív tudat egy anyagi tárgy (szubjektív) észlelése. Megkülönböztetünk fizikai, emocionális, mentális, kauzális stb. értelmet.

³Az ész képzelő-, elvonatkoztató-, fogalomalkotó-, megfontoló-, következtető-, ítélő- stb. képesség. Az ész az értelem tartalmát feldolgozó eszköz. Az ész jóval azelőtt tudja szubjektíven érzékelni a vibrációkat („sejtelmet” stb.), hogy az értelem kapcsolatba tudja hozni azokat az anyagi valósággal. De amíg az értelem nem kezd el működni, nem

beszélhetünk tudásról.

⁴Az emberiség jelen fejlődési stádiumában az emberek többsége a fizikai szervezetében csak a legalacsonyabb három (49:5-7-es) halmazállapotban tud objektív tudatos lenni. A magasabb molekulafajtákban lévő anyagi formákat érzékelő objektív tudatnak a homályos „tisztánlátás” („clairvoyance”) nevet adták.

⁵Minden szubjektívnek megvan az objektív megfelelője. Mindegyik érzés megfelel egy emocionális molekulában lévő tudatnak, mindegyik gondolat egy mentális molekulának, mindegyik intuíció egy kauzális molekulának stb. Az anyagfajta mutatja a tudatfajta.

1.18 Fizikai tudat

¹A fizikai tudat a legalacsonyabb tudatfajta, éppen úgy, ahogy a fizikai anyag a legalacsonyabb anyagfajta és a fizikai energia a legalacsonyabb erőfajta.

²Hat fő fizikai tudatfajta van (nem számítva a fizikai atomtudatot), amelyek megfelelnek a hat fizikai molekulafajtában lévő szubjektív és objektív élményeknek.

³A megfelelés érvényes minden magasabb világra.

⁴Az emberi fizikai tudat részben a fizikai szervezet különböző érzékletfajtái, részben a magasabb három fizikai (49:2-4-es) molekulafajtában lévő vibrációknak az éteri burok általi, a többség számára csak szubjektív észlelete.

1.19 Emocionális tudat

¹Az ember emocionális tudata az emocionális burkában lévő monádjának a tudata.

²Az emberiség jelen fejlődési stádiumában a fizikai testet öltés alatt az emberek zömének az emocionális tudata az emocionális burokból lévő vibrációk szubjektív élményére korlátozódik.

³Az emocionális tudat a természeténél fogva kizárólagosan vágy vagy amit az egyén az emocionális stádiumban dinamikus akarathoz érzékel. A barbarizmus stádiumában, mielőtt még a mentális burkában lévő egyéni tudat aktiválva lett, a vágy többé-kevésbé ellenőrizetlen impulzusokként nyilvánul meg. Mielőtt a mentális burok, az emocionális burok vibrációinak hatására, vonzódik az emocionális burokhoz és egymásba szövődnek, a mentális tudat életre kel, és a vágy és a gondolat összeolvad. Ha a vágy van ekkor túlsúlyban, az eredmény érzés, amely gondolattal színezett vágy. Ha a gondolat van túlsúlyban, az eredmény képzelet, amely vágygal színezett gondolat.

⁴Az ember emocionális élete főleg emocionális illúziók élete. A vágy ábrándozásának, az emocionális gondolkodás illúzióinak áldozata. Az egyén csak a kauzális tudat elsajátítása után lesz teljesen szabad az illúzióktól.

⁵Az alacsonyabb három emocionális (48:5-7-es) molekulafajta vibrációi főleg taszítók, a három magasabb (48:2-4) vonzók. A nemes érzések a vonzás kifejeződései.

1.20 Mentális-kauzális tudat

¹Az ember mentális-kauzális tudata a monádjának maga által elsajátított tudati képessége, részben a mentális (47:4-7-es) burkában, részben a kauzális (47:1-3-as) burkában.

²A mentális buroknak négy tudatfajtája van, a négy alacsonyabb mentális (47:4-7-es) molekulafajtában lévő vibrációkat észlelő képességeknek megfelelően.

³Az emberiség többsége csak a legalacsonyabb (47:7-es) fajta fejlesztette ki (aktiválta): az okoskodó, az alaphoz a következményre következtető gondolkodást.

⁴Alulról a második (47:6-os) fajta, a filozófiai és tudományos elvgondolkodás, a módfelett ritka elitet kivéve, még a legmagasabb gondolkodásfajta mindenki számára.

⁵Alulról a harmadik (47:5-ös) fajta, az elitgondolkodás, – a javarészt abszolutizáló elvgondolkodással ellentétben – részben következetes viszonylagosító és százalékarányokban való gondolkodás, részben perspektíva- és rendszergondolkodás.

⁶A mentális (47:4-es) burokokban lévő legmagasabb tudatfajta még hozzáférhetetlen az emberiség számára. Megnyilvánulásai – többek között – kauzálideák konkretizálásában állnak, ami egyidejűleg fogalmi gondolkodás helyett rendszerekben történő gondolkodást foglal magában.

⁷Még az elitgondolkodás tartalma is legnagyobb részt fikciókból (valóságos megfelelőket nélkülöző elgondolásokból) áll a létezés tényeinek hiánya miatt. Csak az ezoterika tényei teszik lehetővé a valósággal egyező gondolkodást.

⁸A kauzális (47:1-3-as) tudat csak azok számára lehetséges, akik az emberiség többi részét annyira megelőzték a fejlődésükben, hogy céltudatosan tudnak készülni a következő magasabb birodalomba történő átmenetükre. Elsajátították azt a képességet, hogy érintkezni tudnak mindenkivel a kauzálvilágban, a negyedik és az ötödik természeti birodalomhoz tartozó egyének találkozhelyén.

⁹A kauzális tudat szubjektíven intuíció, a kauzálideák átélése, és lehetővé teszi a fizikai, emocionális és mentális világ objektív tanulmányozását, és ezekben a világokban mindentudást tesz lehetővé.

¹⁰A kauzális tudat számára, planetáris szempontból (emberi, 47–49-es világokban), nincsen sem távolság, sem eltelt idő. A kauzális én képes az összes előző, emberként élt életét tanulmányozni, képes a szükséges tényekhez önállóan gyorsan hozzájutni, hogy felfogja az emberi világok minden jelenségét, többet érve el (a 47:1-esben) egy óra alatt, mint ami a leg-hatékonyabb mentális gondolkodónak száz év alatt sikerülhetne. Fikciók ki vannak zárva.

1.21 Magasabb tudatfajták

¹A naprendszerbeli különféle tudatfajták most következő áttekintése talán könnyebbé teszi annak a ténynek megértését, hogy az egyre magasabb anyagfajták, anyagi burkok, anyagi világok egyre magasabb tudatfajtáknak felelnek meg.

49-es fizikai tudat (beleszámítva az éteri tudatot)

48-as emocionális tudat

47-es mentális tudat

46-os esszenciális tudat

45-ös szuperesszenciális tudat

44-es szubmanifesztális tudat

43-as manifesztális tudat

²Bizonyára kitűnik az egyre magasabb tudatfajták elnevezéseiből, hogy a legalacsonyabb három (47–49-es) kivételével valamennyi felfoghatatlan az emberiség számára a jelenlegi fejlődési stádiumában.

³Az „én” elnevezés egyénre alkalmazva mutatja azt a legmagasabb világot, ahol az egyén teljes szubjektív és objektív öntudatot és teljes aktivitásképeséget sajátított el. Például, a kauzális tudatot elsajátított ént kauzális énné, az esszenciális tudatot elsajátítottat esszenciális énné vagy 46-os énné, a 45-ös tudatot elsajátítottat 45-ös énné, a szubmanifesztális ént 44-es énné, a manifesztális ént 43-as énné nevezik.

⁴Nemzetközi használatban az „én”-t lehet, hogy jobb a „monád”-dal helyettesíteni, tehát 43-as monád, 44-es monád, 45-ös monád stb.

1.22 Az én tudattalanja

¹Az emberi tudatot ébertudatra, tudatalattira és tudatfölöttire osztjuk.

²Az ember ébertudatának tartalma, amikor a fizikai szervezetében van, érzékelekből, érzésekből, gondolatokból és akaratkifejezésekkel áll.

³A monád tudatalattija a monád lappangó állapotban lévő összes élményét és feldolgozott

tapasztalatát tartalmazza, amióta csak a monád tudata életre kelt. Mindegyik inkarnáció lerakja, mondhatni, a maga tudatrétegét. Mindez megőrződik tulajdonságok és képességek adottságcsírájaként, amelyek rendszerint mint megértési lehetőség mutatkoznak meg. Hogy ezek az adottságcsírák aktualizálva legyenek, szükséges minden új inkarnációban fejleszteni őket, ami mindazonáltal egyre könnyebb folyamat.

⁴A tudatfölötti magába foglalja az egyén különböző burkainak molekulafajtáiban lévő tudat összes még nem önaktivált területét. A fejlődés a tudat önaktiválásában, és ezáltal öntudat elsajátításban áll ezekben a molekulafajtákban.

⁵Az ember folyamatosan kap impulzusokat a tudatalattijából, kevésbé sűrűn inspirációkat a tudatfölöttije által.

⁶Az ébertudat tehát rendkívül kis töredéke a monád tudati lehetőségeinek.

⁷Az összes egyéni burkot minden másodpercben számtalan kívülről érkező vibráció (az emocionális burkot a környezetből érkező érzések, a mentális burkot globális mentális vibrációk) járja át. Ezekből nagyon-nagyon keveset észlel az ébertudat.

1.23 Az egyén memóriái

¹Az egyén mindegyik burkának megvan a tudata, a memóriája: különböző molekuláiknak a tudatalatti közösségi tudata. E memóriák feloszlanak a burokkal. Az emberi birodalomban a permanens burok, a kauzális burok mindennek az emléket megőrzi, amit létrejötté óta átélt.

²Az újraemlékezés azon vibrációkat megelevenítő képesség, amelyeket a burkok kaptak vagy kibocsátottak.

³Tudatkifejeződések aktiválják a burkok anyagát. Állandó vibrációk (szokások, hajlamok stb.) „permanens atomokat” (szanszkritul szkandhákat) tartanak vissza. A burkok feloszlásakor ezek a kauzális burokba kerülnek és tapasztalatok (hajlamok, tehetségek stb.) lappangó tárházát alkotva elkísérik azt a következő testet öltéskor.

⁴Az ősatom memóriája elpusztíthatatlan, bár lappangó. Az újraemlékezéshez szükséges a korábban átélt valósággal való kapcsolat felújítása. Kauzális ének és magasabb ének képesek erre a planetáris és kozmikus gömbi memóriákban.

A MOZGÁSASPEKTUS

1.24 A mozgás meghatározása

¹A mozgásaspektushoz tartozik minden történés, minden természet- és életfolyamat, minden változás. Minden mozgásban van, és minden, ami mozog, anyag.

²A mozgásnak régóta sokféle elnevezései vannak: erő, energia, aktivitás, vibráció stb. A hangot, fényt és színt is mozgásnak kell tekintenünk.

³A hylozoika a mozgásnak három, jellegében különböző, fő okát különbözteti meg: dynamist, anyagi energiát, akaratot.

1.25 Dynamis

¹A mozgás eredeti oka, minden erő forrása, az egyetlen őserő, a világegyetem összes energiája az őanyag dinamikus energiája, amelyet Püthagorasz dynamisnak nevezett. Ez örökké működő, kimeríthetetlen, tudattalan, az abszolút mindenhatóság.

²Dynamis működik minden ősatomban, és kizárólag az ősatomokban, amelyek átjárnak minden anyagot.

³A dynamis az alapvető oka annak, hogy a világegyetem örökmozgó.

1.26 Anyagi energia

¹A tudományos értelemben vett energia mozgásban lévő anyag. Minden magasabb anyagfajta (atomfajta, molekulafajta) energia minden alacsonyabb anyagfajtához viszonyítva.

²Az anyag nem energiává, hanem magasabb anyaggá oszlik fel.

³Amikor az anyag megáll, energia volta megszűnik.

⁴Minden természeti erő anyag. A naprendszeren belül a természeti erőknek több, mint 2400 különböző fajtája van. Minden molekulafajta 49 különböző anyagréteget tartalmaz, amelyek mind működhetnek energiaként.

1.27 A kozmikus mozgás

¹A kozmikus mozgás (a 49 atomfajtaán belül) az ősatomok (elsődleges anyag) állandó áramlásának az eredménye, amely a legmagasabb atomvilágból lefelé tart az összes világ összes atomjain keresztül a legalacsonyabb világba, majd vissza a legmagasabb világba, hogy újra kezdje a keringését, és ez addig folytatódik, ameddig az alacsonyabb világok létezése szükséges. Kétfajta atom van: negatív és pozitív. A negatív (befogadó) atomokban az anyagi energia magasabb atomfajtákból áramlik alacsonyabba; a pozitív (mozgató) atomokban alacsonyabból magasabba. Ez az áramlás tartja meg az adott formájukban az atomokat, molekulákat, anyagi aggregátumokat. Ennek eredményeként minden világban minden atom, és következésképpen minden molekula és aggregátum sugároz anyagi energiát, miközben az aggregátum mindig valamilyen vonatkozásban közöl valamit a sajátságából. Ezért minden aggregátum rá jellemző energiát bocsát ki.

²A vibrációk annak az eredménye, hogy magasabb anyagfajták átjárják az alacsonyabbat. Ez adott okot arra a kijelentésre, hogy minden vibrációkból áll.

1.28 Akarat

¹Az akarat a dinamis működése az aktív tudaton keresztül. Az aktív tudat tehát az a tudati képesség, amely tudaton keresztül történő működésre készíteti a dynamist. Az „akarat” az energia tudaton keresztül történő működésének egyénített módja, miközben az egyre magasabb világok számára lényeges a tudattartalom törvényszerűsége, tervszerűsége, célirányossága, céltudatossága.

²Az ezoterikai axióma, „a gondolatot energia követi”, azt jelzi, hogy az aktív tudat kifejeződései arra készítetik az anyagot, hogy energiaként működjön.

³A mágia annak a módszernek ismerete, hogy mentális anyagi energiával hatnak fizikai éteri anyagi energiákra, hogy változás jöjjön létre a látható molekulafajtákban. Ez a módszer megmarad ezoterikainak, mivel az emberiség túl reménytelenül tudatlan és túl önző ahhoz, hogy rá legyen bízva e rettenetes hatalom. Minthogy minden hatalommal visszaélnék (legjobb esetben csak a tudatlanság miatt), az emberiségnek bele kell törődnie abba, hogy az általa felfedezett kivételével minden természeti erővel kapcsolatban tudatlan. Ezt az ismeretet csak azokra bízzák, akiknek lehetetlen a hatalommal való visszaélés.

⁴A három legalacsonyabb természeti birodalomban folyó tudataktiválás olyan tudattalan és automatikus folyamat, amely az emberi birodalomban fokozatosan tudatossá válik. Magasabb természeti birodalmakban maga által indított tudataktivitásnak az eredménye.

⁵Az emocionális stádiumban a vágy és a mentális stádiumban az észszerű indíték (motívum) az emberi akarat. Az akarat eredeti filozófiai meghatározása: a tudat viszonya egy célhoz.

1.29 Különböző energia- és akaratfajták

¹Az anyag- és tudaspektushoz hasonlóan a mozgásnak is hét fajtája van, név szerint:

- 49-es fizikai energiák
- 48-as emocionális energiák
- 47-es mentális-kauzális energiák
- 46-os esszenciális energiák
- 45-ös szuperesszenciális energiák
- 44-es szubmanifesztális energiák
- 43-as manifesztális energiák

²Aki szeretné, kicserélheti az „energia” szót „akarat”-ra. A különböző akaratfajtákat az adott világban lévő teljes szubjektív és objektív öntudattal vagy az ennek az idevágó burokból központosuló képességével egyidejűleg sajátítják el.

³A megnyilvánuló energiák mindegyik világban a szomszédos magasabb molekulafajtáknak a hatásai a szomszédos alacsonyabbakra. Az atom-energiák világról világra az atomfajtákon keresztül működnek.

1.30 A LÉTEZÉS ÉRTELME ÉS CÉLJA

¹A létezés értelme (megoldhatatlan probléma a teológusok, filozófusok és tudósok számára) az ősatomok tudatfejlődése, az őanyagban tudattalan ősatomok tudatra ébresztése, és ezután annak elsajátítására tanítják őket az egyre magasabb természeti birodalmakban, hogy tudatában legyenek az életnek és értsék az életet minden vonatkozásában.

²A létezés célja a mindenre kiterjedő mindentudás és mindenhatóság az egész kozmoszban.

³A folyamat fejlődést jelent: a tudás vonatkozásában a tudatlanságtól a mindentudásig, az akarat vonatkozásában a tehetetlenségtől a mindenhatóságig, a szabadság vonatkozásában a rabságtól addig a hatalomig, amelyet a törvény alkalmazása ad, az élet vonatkozásában az elkülönültségtől az összes élővel való egységig.

⁴Az én burkokban és burkok által fejlődik, a legalacsonyabb fizikai éteri buroktól a legmagasabb kozmikus világig. Világról világra állandóan új burkokhoz jut hozzá. Lépésről lépésre sajátít el öntudatot a burka egyre magasabb molekulafajtáiban azáltal, hogy megtanulja aktiválni a bennük lévő tudatot. Ezzel végül burka mesterévé válik. Addig össze van zavarva e burok tudati káoszában, és a kívülről jövő vibrációk áldozata.

⁵A „lélek”, „szellem”, „isten” stb. ókori kifejezések – amelyeket a tudatlanság mindig félreértelmezett – az én magasabb világaiban lévő burkaira vonatkoztak. A „lélek” az ember permanens kauzális burkát (a 47-es burkot), a „szellem” az ember jövőbeni 45-ös burkát, az „isten” a 43-as burkot jelentette.

⁶Az atomtudat világtudat. Az egyén egy tudatközösség részesztársaként olyan, mint egy sejt egy fizikai szervezetben. A fizikai szervezet egy magasabb természeti birodalomban lévő egyén burka. Amikor az egyén a világának a közösségi tudatában odáig fejlődött, hogy ezt az anyagi világot a maga burkaként magára tudja vállalni, akkor e világnak az „istene” lesz.

⁷Az atomtudat, a világtudat, a mindentudás (abban a világban) nem azt jelenti, hogy az egyén mindent tud mindenről, ami van vagy történik. Viszont lehetséges számára, hogy egy adott világban tértől és eltelt időtől függetlenül viszonylag gyorsan megtudjon mindent, amit tudni szeretne; hogy megállapítson minden viszonyt annak a világnak a három (anyag-, mozgás- és tudat-) aspektusában.

1.31 Mindennek az „újraszületése”

¹Minden anyagi forma (atomok, molekulák, aggregátumok, világok, bolygók, naprendszerek, naprendszer aggregátumok stb.) alá van vetve az átalakulás törvényének. Kialakulnak, változnak, feloszlanak és újra kialakulnak. Ez elkerülhetetlen, mivel hosszú távon semmilyen anyagi

forma nem bírja ki a kozmikus anyagi energiák koptató hatását.

²A mindezeket az anyagi összetételeket alkotó ősatomok számára ezáltal nyílnak lehetőségek arra, hogy új formákban újabb és újabb tapasztalataik legyenek. Mindannyian tanulnak mindenből.

³Amikor újra kialakul a formájuk, az előzőhöz hasonló formát kap minden fizikai szervezet (növények, állatok, emberek), amíg a tudatfejlődésük nem követel jellegében eltérő, magasabb formát, célirányosabb lehetőséget, hogy bővebb tapasztalatot szerezzenek.

⁴Az ember addig születik újra emberként (állatként soha), amíg nem tanult meg mindent, ami az emberi birodalomban megtanulható, és nem sajátította el az összes szükséges tulajdonságot és képességet, hogy folytathassa tudatának expanzióját az ötödik természeti birodalomban. Az újrászületés magyarázatot ad mind az élet látszólagos igazságtalanságaira (mivel az új életeiben az egyénnek le kell aratnia, amit előző életeiben vetett), mind a veleszületett, lappangó megértésre és a fogékonyságként meglévő, az egyén által egyszer elsajátított képességekre. Ennél többet tesz. Megcáfolja mindannak a kilencvenkilenc százalékát, amit az emberiség igaznak fogadott el.

1.32 A TERMÉSZETI BIRODALMAK

¹A monádok tudatfejlődése egyre magasabb természeti birodalmak sorozatában folyik: hat a naprendszeren belül és hat a kozmikus világokban. A naprendszerhez tartozó hat természeti birodalom a következő:

az ásványi birodalom	49:7–49:5
a növényi birodalom	49:7–48:7
az állati birodalom	49:7–47:7
az emberi birodalom	49:7–47:4
az esszenciális birodalom	49:7–45:4
a manifesztális birodalom, az első vagy legalacsonyabb isteni birodalom	49:7–43

²A monádtudat aktiválása burkokban történik. A monádtudat megtanulja észlelni az e burkok egyre magasabb molekulafajtáiban lévő vibrációkat, megszerzi az ezekben a burkokban lehetséges tapasztalatot és ismeretet az anyagaspektusról és a mozgásaspektusról, valamint a megszerzett belátás használatának képességét. Rendszerint hét éont tölt a monád a négy legalacsonyabb természeti birodalom mindegyikében.

³Az elmondottakból egyrészt az következik, hogy minden egyes anyagfajtának megvan a maga tudatfajtája és a maga energiafajtája, másrészt az, hogy minden természeti forma közösségi tudattal rendelkező élőlény és burok egy a burokban lévő többi monádnál magasabb természeti birodalomhoz tartozó monád számára.

1.33 A három legalacsonyabb természeti birodalom

¹A monádok átmenését az ásványi birodalomból a növényi birodalomba és onnan az állati birodalomba, majd az emberi birodalomba, transzmigrációnak nevezik. Ez nem mehet visszafelé. Visszatérés egy magasabb természeti birodalomból egy alacsonyabba teljes mértékben kizárt. A fizikai szervezetek – azonkívül minden más anyag – „elkorcsosulása” nem érinti a monádok evolúcióját, hanem az összetett anyag feloszlásának folyamata, ahogy a „radioaktivitás” is az. Fémkutatók tapasztalnak egy olyan jelenséget, amit a fémek kifáradásának neveznek.

²Az ásványi birodalomban kezdődik el a monádtudat aktiválása. A legalacsonyabb fizikai (49:7-es) molekulafajtában a monádok megtanulják érzékelni a hőmérséklet- és nyomás-

különbségeket. Ebben a természeti birodalomban válnak a vibrációk elég erőssé a belső és külső első észleléséhez. És ezzel kezdődik el az a tudati objektívizálási folyamat, amely az állati birodalomban válik tökéletessé. A monádok fokozatosan megtanulnak észlelni külső valóságokat. Roppantul lassan keresztülhaladva a három legalacsonyabb természeti birodalmon a monádok valami minden mástól különállónak ismerik meg magukat. Nekünk, akik magától érthetőnek találjuk a tudat és az anyagi külső világ közötti ellentétet, természetesen nehéz felfogni, hogy micsoda hihetetlen fáradsalakkal jár ez a folyamat. Ennek az objektívizálási folyamatnak az eredményétől kísérlük meg a filozófusok megfosztani az emberiséget.

³A szembeállítási folyamat folytatódik az emberi birodalomban, de most mint az öntudatos én és a (többi ént magában foglaló) külső világ közötti ellentét. E folyamat szükséges az ön-bizalomnak és önhatározottságnak az egyén általi elsajátításához, amely tulajdonságok nélkül az egyén sohasem tudja megszerezni a szabadság hatalmát. Azonban fennáll a veszélye annak, hogy az önérvényesítés és ezzel az elkülönültség válik abszolúttá. Ez vezethet annak a köteléknek az elszakításához, amely egybekapcsolja őt a létezéssel. Az összes többi énnel együtt egyre kiterjedtebb énné válva sajátítja el az egyén a kozmikus mindentudást. Az egyénnek meg kell tanulnia, hogy felülkerekedjen a többi élő kárára történő önérvényesítésen, és rá kell ébrednie az élet szolgálatának szükségességére. Ekkor arra is rá fog lenni, hogy ebben rejlik a boldogság, öröm és üdvösség egyedüli lehetősége.

⁴Hogy alacsonyabb természeti birodalomból átmenjen magasabba, a monádnak meg kell tanulnia az egyre magasabb molekulafajtákból érkező vibrációkat fogadni és hozzájuk alkalmazkodni. E vibrációk kezdetben szükséges vitalizáló funkciókat teljesítenek a monádburkokban.

⁵Az ásványi birodalomban lévő tudat fokozatosan ismétlési hajlamként nyilvánul meg, számtalan tapasztalás után válik szervezett szokássá vagy természetté. A tudat növekedése ösztönös alkalmazkodási törekvést eredményez.

⁶Mivel az ásványi monádok felszívódnak a növényekben és átélik a bennük folyó vitalizációs folyamatot, az ásványi tudat megtanulja az éteri vibrációkat (fokozatosan egyre magasabakat, a 49:4:7:7-estől a 49:4:1-esig) fogadni és hozzájuk alkalmazkodni, ami a növényi birodalomba történő belépés előfeltétele. Ebben a természeti birodalomban sajátítja el a monád a vonzó és taszító vibrációk közötti különbségtétel képességét, amivel felveszi a kapcsolatot az emocionálvilággal (48:7-es világgal). A növényi monádok azzal fejlődnek a leggyorsabban, hogy a növényeket állatok és emberek elfogyasztják, ezáltal a növényi monádok az állati és az emberi emocionális burokokban lévő erős vibrációknak vannak kitéve. E vibrációk észlelésének tanulásával képessé válnak arra, hogy fokozatosan elérjék a természeti birodalmuk egyre magasabb szintjeit. A transzmigráció az alacsonyabb természeti birodalmakban alig észrevehetően történik. Az állati monádok az inkarnációk között mentális anyagú közös burkokba vannak bezárva. Minél magasabb fokon áll az evolúcióban egy állat, annál kevesebb monád van a csoportjában. Így néhány billiárd légy tartozik egy csoportlélekbe, patkányoknak milliói, verebeknek százezrei, farkasoknak ezrei, birkáknak százai. Kauzalizálódni csak a majom, elefánt, kutya, ló és macska tud, amelyek nagyon kevés monádot tartalmazó csoportlélekhez tartoznak. Amikor magasabb állat alacsonyabb állatot fal fel, az alacsonyabb állati monád a magasabb állati csoportlélekbe kerül. Azonban nem ez a helyzet, amikor az emberek állatokat esznek. Az ember kauzális burka nem csoportlélek; azonkívül a magasabb természeti birodalmakba való transzmigráció nem ilyen módon megy végbe, hanem az egyén saját tudataaktivitásának eredménye. Következésképpen az állati monádok nem mennek keresztül az emberi fizikai szervezeten, hanem visszatérnek a maguk csoportlékébe. Ez inkább akadályozza az evolúciót, mivel az állati hús durvítja az emberi fizikai szervezetet, amelynek az „éterizációra” törekvés a feladata.

⁷Amikor a természetkutatás egyszer megtudja az ezekre vonatkozó tényeket, felfedezi a tudataaktiválás okát és okozatát. Ez főképpen azokra a tudósokra vonatkozik, akiknek velük

született éteri objektív tudatuk van, ami egyre gyakoribb.

⁸A minden egyes természeti birodalomban meglévő fejlettségi szintek legjobban az állati birodalomban és ennek az összes, a legalacsonyabb állatfajtól a legmagasabbig terjedő osztályában jelennek meg. Osztályokra osztottság a dolgok természetes rendje minden természeti birodalomban. A természeti osztályok különböző korosztályokat jeleznek a monádok transzmigrációjának időpontjától függően.

⁹Minden egyes magasabb természeti birodalmat elérve (és ugyanabban a természeti birodalomban minden egyes magasabb szintre lépve is) növekedik a monádnak az a képessége, hogy egyre magasabb molekulafajták vibrációinak egyre kiterjedtebb sorozatai hatásának legyen kitéve. 49 ilyen sorozat van mindegyik molekulafajtában.

¹⁰Amikor a monád már hosszú ideig tud mentális (47:7-es) vibrációk hatása alatt lenni és ezáltal elérte a legmagasabb állatfajt, lehetővé válik számára, hogy transzmigráljon az emberi birodalomba.

1.34 A negyedik természeti birodalom

¹Egy kauzális burok megszerzésével a monád átmegy az állati birodalomból az emberi birodalomba. Helyesebb „kauzalizációnak”, mint „egyénytésnek” nevezni ezt a folyamatot, mivel a monád minden természeti birodalomban egyén.

²A kauzális burok az emberi monád permanens burka, míg a monád nem esszencializálódik és nem megy át az ötödik természeti birodalomba. Ez a burok inkarnálódik, és ekkor négy alacsonyabb, hamarosan feloszló burokba involválódik.

³Az emberiség jelen fejlődési stádiumában az ember főleg az emocionális és a mentális burkában aktiválja a tudatot.

⁴Az emberi birodalomban folyó tudatfejlődés összesen 777 fejlődési szintet tartalmazó öt főstádiumra osztható. Az alábbi táblázat mutatja, melyik molekulatudat aktiválódik bennük.

⁵ stádiumok	molekulafajták	
	emocionális	mentális
barbarizmus	48:5-7	47:7
civilizáció	48:4-7	47:6,7
kultúra	48:3-7	47:6,7
emberiesség	48:2-7	47:4-7
eszményiség	48:2-7	47:2-7

⁶Laurency a *De visis sten* című könyvében részletesebb leírást ad a fejlődés különböző stádiumairól.

⁷A bolygónk emberiségéhez sorolt, itt kauzalizálódott vagy idetelepített, egyének száma közel 60 milliárd. Az egyének a bolygónk fizikai, emocionális, mentális és kauzális világában vannak, zömük – mivel nincsen lehetőségük kauzális tudatra –, új inkarnációra várva, alszik a kauzális burkában.

⁸Ezek a monádok öt különböző korszakban mentek át az állati birodalomból az emberi birodalomba, az utolsó mintegy 18 millió évvel ezelőtt, a korábbi négy korszak egyénei később, másik bolygóról lettek idetelepítve. Ennélfogva nagyon eltérő az emberek kauzális burkának életkora, ami magyarázatot ad a különböző fejlődési stádiumokra. Azok mögött, akik elérték a legmagasabb stádiumot, mintegy 150.000, a legalacsonyabbak mögött mintegy 30.000 inkarnáció van. Ezzel kapcsolatban tekintetbe kell venni, hogy a tudat kapacitása minden egyes magasabb molekulafajtában megduplázódik, úgyhogy ebben a vonatkozásban csupán a testet öltések száma nem összevethető.

⁹Az a nyugati kijelentés, hogy „isten minden embert egyenlőnek teremtett”, tehát éppen akkora tévedés, mint az indiai filozófusok fikciója, hogy „mindenki isten”. Isten egyetlen

monádot sem tud teremteni, csak lehetőséget adni a monádoknak a kozmikus megnyilvánulásba való bekerülésre. Bizonyára egyszer minden monád eléri a legmagasabb isteni stádiumot, de ezt megelőzően involválva lesznek lefelé a fizikai világig, és ezt követően fejlődési szintek látszólag végtelen során kell felmászniuk az ásványi birodalomból a legmagasabb isteni birodalomig.

¹⁰Az előbbiekből nyilvánvalónak kell lennie, hogy egymás erkölcsi megítélése tudatlanságból eredő kritizálás és gyűlöletből fakadó indokolatlan ítélkezés. Az emberek sem nem jók, sem nem rosszak. A fejlődés bizonyos szintjén vannak, ennek megfelelő és nem jobb az értelmi képességük. Ehhez hozzáadódnak a sors törvényének és a vetés-aratás törvényének a hatásai. Ennek megértéséhez fontos tudni azt is, hogy felfordulás időszakában a legmagasabb stádiumokban járó klánokból csak kevesen inkarnálódnak. A jelenleg inkarnációban lévők több, mint nyolcvanöt százaléka a két legalacsonyabb stádiumban van. A fennmaradó tizenöt százalék többsége szerény, békességes ember. Hacsak nem kaptak különleges feladatot, főleg azokban az országokban inkarnálódnak, ahol a legjobb kilátásuk van a velük azonos szinten lévőkkel találkozni. Az emberiség stádiumában járók közül azok, akiknek nem volt alkalmuk ismeretségbe kerülni az ezoterikával, kívülállóknak érzik magukat, nem értve, hogy miért, és ezért magukat hibáztatják. Sajnos, ez a szabály. Ők egyszer be lettek avatva, és ezután megmaradtak „a mester elveszett szava” (az ezoterika) keresőinek. A tudás ösztönös tudásként van meg nekik, mit sem sejtve ennek okát, és ezért bizonytalanok.

¹¹A fizikai világban az ember fizikai szervezet éteri burokkal. Két fajta fizikai tudata van. A fizikai szervezet érzékletei lehetővé teszik, hogy objektíven észlelje a három legalacsonyabb molekulafajtában lévő anyagi formákat. Az éteri burok molekulafajtáinak vibrációit legtöbbször még csak szubjektíven észlelik. Egyedül a látható jelenségekről tud az ember, és csak ezek valóságosak számára. Érzéseit és gondolatait csak szubjektív észleletnek tartja, anélkül, hogy fogalma lenne arról, hogy ezek magasabb világok molekulafajtáiban lévő vibrációknak felelnek meg. Semmit nem tud a magasabb burkairól, nincsen tudomása arról, hogy amikor érzéseket él át, a figyelme (a monád) az emocionális burkára helyeződik át, és amikor gondolkodik, a mentális burkára. Nem tudja, hogy ő kauzális burookban lévő monád.

¹²A barbarizmus stádiumában járó egyén csupán fizikai énként, említésre méltó emocionális és mentális tudat nélkül a barbarizmus stádiumának legalacsonyabb szintjeihez tartozik. Közvetlenül a kauzalizáció után alig több egy állatnál, gyakran még csak nem is olyan intelligens. Az inkarnációk közötti emocionálvilágbeli élete nagyon rövid. Hamar álomtan alvásba merül a kauzális burkában, lévén hogy képtelen a mentális burka tudatát használni. A barbarizmus stádiumának magasabb szintjein a mentális tudata olyan mértékben aktiválódik, hogy képes egyszerű következtetéseket levonni.

¹³Mint emocionális ént (a civilizáció stádiumában és a kultúra stádiumában), az egyént gondolkodásában és cselekvésében emocionális indítékok határozzák meg. Az emocionális stádium a legnehezebb fejlődési stádium. Ebben a stádiumban kell az embernek maga által elsajátítania az emocionális burkának mind a hat molekulafajtájában és a mentális burka két legalacsonyabb molekulafajtájában levő tudatot. Az emocionális stádiumhoz tartozik csaknem minden, amit az ember napjainkban civilizációnak és kultúrának tekint.

¹⁴Az emocionális stádium kétfelé oszlik, a civilizáció stádiumára és a kultúra stádiumára. Mindkét stádiumnak számos szintje van.

¹⁵A civilizációs egyén emocionális tudata ritkán terjed túl a három vagy négy alacsonyabb molekulafajta tudatán, mentális tudata ritkán terjed túl a két legalacsonyabbán. E szerény mentális kapacitással vágyait olyan érzésekre intellektualizálja, amilyenek rendszerint az emocionálvilág legalacsonyabb régióiban vannak. Ezek általában taszító természetűek.

¹⁶A kultúra stádiumában az emocionális burok három magasabb molekulafajtája aktiválódik. Az emocionálvilághoz tartozó ennek megfelelő vibrációk főleg vonzóak. Az egyén, amikor egyszer elérte ezeket a régiókat, fokozatosan meg tud szabadulni a régen megszerzett, a

környező világ és a maga iránti taszító beállítódásra való hajlamtól. Érzései minden magasabb szinten egyre nemesebbé válnak és az előbbi, a taszító vibrációk számtalan gyűlölet-kifejeződése iránti fogékonyságának a helyére lépnek. Mert minden gyűlölet, ami nem szeretet.

¹⁷A legmagasabb kulturális szinteken az egyén misztikussá válik. Az emocionális tudatnak azon a területein, amelyeket ekkor elért, már semmire sem megy az eddig megszerzett intellektualitásával. Eksztatikus állapotban gyakran éli át az élet ésszel felfoghatatlan egységét. Erőteljesen fejlődő képzelete arra készíti, hogy elveszen a látszólagos végtelenben. Emocionális fejlődése véget ér és azt szentként való testet öltése koronázza meg. Az elkövetkező inkarnációkban mentális énné válásra törekszik.

¹⁸A mentális stádium az emberiesség stádiumára és az eszményiség stádiumára (vagy a kauzális stádiumra) oszlik. A humanista (az emberiesség stádiumában járó) a négy alacsonyabb molekulafajtához tartozó tudatot aktiválja, az idealista (az eszményiség stádiumában járó) mind a hat molekulafajtához tartozót. A humanista mentális én, az idealista kauzális én.

¹⁹A humanista legjellemzőbb vonása, hogy törekszik a józan észre, amely a kauzális intuíció elsajátításának feltétele. Már nem tud beleveszni a kimondhatatlanba, mint a misztikus, viszont mindenekelőtt világosságot igényel mindenben és tényeket mindenhez. A valóság felfogására és az élet megértésére irányuló fékezhetetlen akarata mindennel dacolva folyton további keresésre kényszeríti. Az inkarnációk között a mentális világban eltöltött egyre hosszabb időszakok, amelyek alatt zavartalanul fel tudja dolgozni az ideáit, visszahatnak erre a törekvésére. Egyre fogékonyabbá válik az ötödik természeti birodalomban lévő idősebb testvéreinek a sugallataira. Amikor eljut a szókratészi belátásra, hogy az ember semmit sem tudhat, amit érdemes tudni, érett az ezoterikai tudás befogadására.

²⁰Régebben ekkor kiválasztották, hogy beavassák valamelyik titkos tudás-rendbe. Napjainkban a tudást a létezés alapvető tényeinek mentális rendszerében kapja, amelynek mint egyetlen tartható munkahipotézisnek az elfogadására kényszeríti az esze. A megszerzett tudást használva lehetséges számára, hogy egyre magasabb tudatfajtákat aktiváljon, amíg egy nap meg nem nyílik előtte az intuíció világa és képessé nem válik arra, hogy maga állapítson meg tényeket a valóságról és az életről, valamint hogy tanulmányozza előző emberi inkarnációit.

²¹Ekkor azt is belátja, mennyire reménytelen az ember számára, hogy elégtelen eszközeivel szerezze meg ezt a tudást, mennyire csaknem lehetetlen a többség számára ezt még csak felfogni is. A maguk jelentéktelen hit- vagy gondolatrendszeréből kiindulva beképzelik maguknak, hogy ezzel mindent képesek megítélni. Belátja, hogy a látható fizikai világbeli tények megállapítását leszámítva, az ember tudati élete emocionális illúziókból és mentális fikciókból áll. Azt is belátja, hogy mennyire hiábavaló azt csinálni, amit Platón, az ideálok valamilyen világának a létezését sejtetni. Most már tudja, hogy létezik.

²²Kauzális énként elsajátítja az élet törvényeinek tudását és azt a képességet, hogy egyhegyű céltudatossággal észszerűen alkalmazza e tudást. Belátja, hogy az e törvényekkel kapcsolatos tudatlanságból eredő tévedések nem az istenség ellen elkövetett bűntettek, hogy minden jó és rossz, amivel az ember találkozik, a saját tette.

²³Kapcsolatba lép magasabb természeti birodalmakban levőkkel és megkapja tőlük azokat a tényeket, amelyekre a továbbiakban szüksége van, de maga nem tud megállapítani. Fokozatosan elsajátítja a tizenkét esszenciális tulajdonságot, amelyek lehetővé teszik számára, hogy átmenjen az ötödik természeti birodalomba. Ezek Héraklész (Herkules) tizenkét munkájáról szóló ezoterikai elbeszélésben vannak közölve, amely munkák az exoterikus legendákban teljesen el lettek torzítva.

²⁴Az ember mind az öt burkának saját tudata és saját hajlamai vannak. A fizikai szervezet hajlamai a szülőtől öröklődnek. Azoknak a tulajdonságoknak és képességeknek stb., amelyeket az én az emocionális és a mentális burkában sajátít el, egy halmaz atom

(szanszkritul szkandha) felel meg, a kauzális burokban őrződnek meg és az új testet öltéskor hasznosítva vannak. Az én feladata megtanulni úgy uralni a burkait, hogy az akaratahoz igazodjanak. Ez nem könnyű feladat, mivel a burkok hajlamai inkarnációk ezreiből származó szokások eredménye. Az emberiség jelenlegi fejlődési stádiumában az emocionális uralja a fizikait. Az embernek még meg kell tanulnia, hogy a mentálissal uralja az emocionálíst. És ehhez a jó szándéknál többre van szükség. Ez sok életet vehet igénybe, miután belátta ennek szükségességét.

²⁵Amikor az egyén elhagyja elnyűtt fizikai szervezetét és annak éteri burkát, az emocionális burkában folytatja életét. Amikor az feloszlik, a mentális burkában folytatja. Amikor ez is feloszlik, a kauzális burkában alva, várja, hogy újrászülessen a fizikai világban. A fizikai világ összehasonlíthatatlanul a legfontosabb, mivel ebben a világban kell elsajátítani minden emberi tulajdonságot, és csak ebben világban van meg a lehetősége az emocionális illúzióktól és mentális fikcióktól való megszabadulásra. Az inkarnációk közötti élet pihenő időszak, amelyben az ember semmi újat nem tanul. Minél gyorsabban szabadul meg az ember az inkarnációs burkaitól, annál gyorsabb a fejlődése.

²⁶Azzal egyidőben, hogy az úgynevezett meghalási folyamatban az éteri burok megszabadul a fizikai szervezettől, az emocionális burok megszabadul az éteri buroktól, amely a fizikai szervezet mellett marad és vele együtt oszlik fel.

²⁷Az ember emocionálvilágbeli élete teljesen különbözőnek mutatkozhat az egyének számára, a fejlődési szintjüktől függően.

²⁸Ugyanúgy, mint a fizikai világnak, az emocionálvilágnak is van hat egyre magasabb régiója. A fizikai világ három alsó régiójának megfelelő három régióban mostanság az emberek többsége eleve objektív tudatos. (A mentális tudat azonban továbbra is szubjektív marad.) E régiókbeli tárgyak a fizikai világ anyagi formáinak anyagi megfelelői, ami gyakran hiteti el az újonnan érkezővel, hogy még a fizikai világban él. Ebben az első időszakban az egyén érintkezni is tud a fizikai világban levő barátaival, amikor alszanak. Mint mindenki más, ezoterikai tudás nélkül azt hiszi, hogy ennek az új világának legmagasabb régiója „a mennyország és a végső célja az örökkévalóságban”.

²⁹Az emocionális burok fokozatosan feloszlik: először a legalacsonyabb molekulafajta, majd a legalacsonyabb utáni eggyel magasabb stb. Miután a három legalacsonyabb feloszlott, az egyének nincs lehetősége kapcsolatba lépni a látható fizikai világgal. Vannak, akik már a fizikai halál folyamán meg tudnak szabadulni az emocionális burkuk három alacsonyabb molekulafajtájától.

³⁰Az emocionális világ három magasabb régiójának anyagi formái képzeleti teremtmények, amelyeket az egyének hoznak létre azokban a régiókban. Ugyanis az emocionális anyag a tudat legcsekélyebb rezdülése szerint formálódik, anélkül, hogy a tudatlanok megértenék ennek okát, vagy képesek lennének felfogni, hogyan történt. Az egyén ritkán tanul valami valóban újat az emocionálvilágban és a mentálvilágban sohasem.

³¹Az emocionális burok élettartama ugyanannyira változatos lehet, mint a fizikai szervezeté.

³²Az emocionális burok feloszlása után a mentális burkában az egyén abszolúte szubjektív gondolati életet él, nem sejtve az e világbeli objektív jelenségek észlelésének a lehetetlenségét. De a valóság, üdvösség és tökéletesség, a mindentudás és mindenhatóság érzése abszolút. Az összes elképzelése abszolút valósággá válik számára. Minden, amit kíván, azonnal ott terem, és vele van az összes barátja, az emberiség összes „nagyja”, mind egyformán tökéletesek.

³³A mentális burok önálló élettartama nagyjából egy perctől (a barbárok esetében) évezredekig terjedhet. Mindez attól függ, hogy az egyén hány ideát gyűjtött össze a fizikai élete során és azok mennyire elevenek. Platónnak, állítólag, tízezer évre való feldolgoznivalója van.

³⁴A mentális burok feloszlása után az egyén a kauzális burkában álomtalan alvásba merül,

amíg el nem jön az újraszületés ideje és ki nem formálódik számára egy magzat egy fizikai anyja testében. Új életre vágyva felébred és a kauzális burka segítségével ösztönösen megformál egy új mentális és egy új emocionális burkot, a szükséges összekötő kapcsokat. A felnövekvő gyermek feladata lesz, hogy lappangó adottságai segítségével kifejlessze bennük a tudati képességet.

³⁵Amíg nincsen elsajátítva a kauzálideák intuíciója a fizikai létezésben, lehetetlen a tudatos kauzális élet. (Egyébként a fizikaiban kell elsajátítani mindent.) A monád tudatfolytonossága, amelyet a már feloszlott inkarnációs burkainak a memóriája tett lehetővé, elveszett. A kauzális burok azonban megőrzi az összes emberi inkarnáció emlékezetét és meglévő tapasztalatait, a megszerzett belátást és megértést, az elsajátított tulajdonságokat és képességeket. Mindezek mint adottságsírák vannak ott az új inkarnációkban. Hogy mindebből milyen sok vagy helyesebben milyen kevés lesz újra aktualizálva, függ az egyénnek az újraemlékezésre és a lappangó tulajdonságai kifejllesztésére való új alkalmaitól.

1.35 Az ötödik természeti birodalom

¹Csak azoknak az egyéneknek van abszolút (száz százalékos) tudásuk a teljes kozmoszról és a három (az anyag-, a mozgás- és a tudat-) aspektusról, akik elérték a legmagasabb kozmikus világot.

²Ahogy az embereknek a magasabb világok ismeretét az ötödik természeti birodalom egyéneitől kell megkapniuk, ugyanúgy ezeknek a maguk részéről a még magasabb világoknak és a létezésnek a maga egészében való ismeretét a hatodik természeti birodalom egyéneitől kell megkapniuk és így tovább az egyre magasabb természeti birodalmak teljes sorozatán át. De mindenki csak a valóság megértéséhez, a továbbfejlődéséhez szükséges tudást kapja meg, amelyet magától nem tud megszerezni. A magasabb birodalmakban élő minden egyén kutató a világában és saját tudást kell szerezniük bennük mindenről és meg kell tanulniuk súrlódásmentesen alkalmazni a világaikban állandó természet- és élettörvényeknek a tudását.

³Esszencializálódással a kauzális én esszenciális (46-os) anyagú burkot szerez, és így átmegy a negyedik természeti birodalomból az ötödikbe.

⁴Az ötödik természeti birodalom egyrészt planetáris esszenciális világbeli burokkal és tudattal rendelkező 46-os énekből (esszenciális énekből), másrészt naprendszeri szuperesszenciális világbeli burokkal és tudattal rendelkező 45-ös énekből áll.

⁵Az esszenciális burok tudata egységtudat. Az egyén tudatában van elveszíthetetlen önazonossággal bíró önnön énjének, de az öt természeti birodalomban lévő összes monáddal közös nagyobb ének is, és amikor úgy kívánja, mások tudatát sajátjaként éli meg. „A csepp-tudat eggyé vált az óceántudattal.” „Az istennel való egyesülés” az egységtudat én általi elsajátítása.

⁶Az összes alacsonyabb (47-es–49-es) világbeli atomokban vannak passzív tudatú esszenciális atomok, amelyek kívülről jövő vibrációkkal aktiválhatók (immanens isten). Először a magasabb emocionális stádiumban eléggé fejlett az egyén, hogy egyáltalán néha érzékelti tudja ezeket a vibrációkat.

⁷A gnosztikusok titkos tudás-rendjében a 46-os tudatot a „fiúnak” vagy „Krisztusnak” és a 43-as tudatot az „atyának” vagy a „nagy ácsnak” nevezték.

⁸A 46-os én mindentudó a 46-os–49-es világokban. A mindentudás nem azt jelenti, hogy az egyén mindent tud mindenről, hanem azt, hogy ha szükséges, függetlenül tértől és eltelt időtől képes gyorsan megtudni mindent, amit meg akar tudni a világában.

⁹Elsőként az esszenciális tudat tud tudatossá válni a fizikai, emocionális és mentális atomokban. Addig a szubatomi molekulatudat a legmagasabb tudatfajta a különböző világokban. Ezeknek az atomtudatfajtáknak az elsajátítása után a monád azonosulni tud ezeknek a világoknak a teljestudatával és ezeknek a múltat idéző hamisítatlan memóriájával.

¹⁰Esszenciális énként az egyénnek a saját kutatásával magának kell megszereznie a teljes

tudást az ember (47-es–49-es) világában lévő minden lényegesről.

¹¹Az esszenciális monádok közös teljestudattal bíró saját közösségi lényt alkotnak.

¹²Az esszenciális ének nem kell inkarnálódnia többet, mivel nincsen több tanulnivalója az emberi birodalomban. Mégis gyakran testet ölt azért, hogy minden lehetséges módon és személyes kapcsolattal segítse azokat, akik a magasabb természeti birodalomba való belépésükre készülnek. Köszönetül félreértésre, rágalmazásra és üldözésre számíthatnak, különösen azok részéről, akik, szokásos önhitt elbizakodottságukkal, készek tartják magukat, de elbuknak a próbatételeken, amelyeken tudtukon kívül keresztülmenniük.

¹³Amikor az emberiség belátja az élettel kapcsolatos csaknem teljes tudatlanságát és a képtelenségét arra, hogy megoldja a problémákat és irányítsa a fejlődést, még 45-ös ének is és még magasabb avatárok készen lesznek arra, hogy testet öltsenek, abban az esetben, ha az emberiség jelentős százaléka kéri a segítségüket. Értelmetlen áldozat lenne ezt előtte megtenni.

¹⁴Az esszenciális én feladata magára vonatkozólag nem csak az, hogy minden tekintetben újra tanuljon, hanem az is, hogy fokozatosan elsajátítsa a burka hat molekulafajtájában lévő tudatot, eközben az alacsonyabb molekulafajtákat magasabbra cseréli, míg a burok nem áll kizárólag esszenciális atomanyagból. Amikor ezt véghez vitte, az egyén egy hasonló aktiválási és tudati folyamatot kezd el a 45-ös világban, hogy 45-ös énné váljon.

¹⁵A szuperesszenciális én állandóan újra átéli, hogy az alacsonyabb világok fénye nem csak szó szerint, hanem jelképesen is a magasabb világok sötétsége. A tudatot tekintve, egy 45-ös én olyan egy emberhez képest, mint egy ember egy növényhez képest.

¹⁶Néhány ezoterikai könyvben az esszencialitást „szeretnek és bölcsességnek” nevezik, a szuperesszencialitást „akaratnak”. Az ilyen kifejezések, enyhén szólva, félrevezetőek. A képtelenség, hogy új kifejezéseket találjanak, figyelemre méltó, tekintve, hogy még a legjelentéktelenebb technikai újdonság is kaphat saját nevet.

¹⁷Az esszencialításra a „szeretet” szót használni és ugyanakkor azt mondani, hogy az ember nem tudja mi a szeretet, nem tesz világossá semmit. De a fogalomzavar annál nagyobb, úgyhogy az emberek azonnal készek azt állítani, hogy az ember képtelen a szeretetre. Az emberi szeretet vonzódás (fizikai, emocionális és mentális). Sajnos, ez taszítássá válhat, ha nem őszinte. Az esszenciális tudat számára nincsen sem vonzódás, sem taszítás, hanem csak oszthatatlan egység mindennel, egységre irányuló akarat.

¹⁸Az „akarat” szóval jelölni a szuperesszencialitást éppen úgy hasznavehetetlen. Ennek legfeljebb ez a régi filozófiai jelentése lehetséges: az akarat a tudat viszonya egy célhoz. De ez kétségtől hiányos felvilágosítás.

¹⁹Megfelelő kifejezések

a 46-os tudatra: világtudat

a 45-ös tudatra: planetáris tudat

a 44-es tudatra: interplanetáris tudat

a 43-as tudatra: naprendszeri tudat

²⁰Az esszenciális én tudatában van annak, hogy a Törvény rendíthetetlen és elkerülhetetlenül igazságos, az élet isteni és minden monád elpusztíthatatlan. Tudja, hogy az élet boldogság, és hogy szenvedés csak a fizikai világ és az emocionálvilág három alacsonyabb (49:5-7-es; 48:5-7-es) molekulafajtájában létezik, és akkor is csak rossz vetésből következő rossz aratásként.

1.36 A hatodik természeti birodalom vagy az első isteni birodalom

¹A legalacsonyabb isteni birodalmat (nevezik manifesztális birodalomnak is) azok az egyének alkotják, akik burkokat és tudatot szereztek a két legmagasabb naprendszeri (43-as és 44-es) világban. Rendelkezésükre áll a naprendszer két legmagasabb közösségi tudata. Mindentudók a naprendszeren belül, függetlenül az ebben a gömbben lévő tértől és eltelt időtől.

Belátható, hogy tökéletes mesterei az anyagaspektusnak és a mozgásaspektusnak, valamint a Törvénynek a 43–49-es világokon belül.

1.37 A kozmikus birodalmak

¹Annyit tudunk erről a negyvenkét magasabb atomvilágban lévő hat egyre magasabb isteni birodalomról, hogy vannak, hogy a létezés minden természet- és élettörvényével összhangban csálhatatlan pontossággal működő tökéletes kozmikus szerveződést alkotnak.

²A kozmoszban az egyén nem szerez saját burkot. Átveszi valamelyik magasabb funkciót, és végül közösségi tudatú világában a legmagasabbat, és e világgal mint saját burkával azonosul.

³A második isteni birodalomban lévő egyének a 36-os–42-es világokbeli mindentudásra (most először „ kozmikus tudatra”), a harmadik isteni birodalomban lévők a 29-es–35-ös világokbeli mindentudásra törekszenek, és így tovább.

⁴Akik elérték a legmagasabb világot, megszabadultak az anyagba történő minden involvációtól és szabad monádként (ősatomként) mint ősent ismerték meg önmagukat, amik mindig is voltak. Aurájuk olyan, mint egy kozmikus óriási nap, és mintegy minden erő ősforrása energiát sugároznak.

⁵Ha úgy akarják, egy közösséggel ki tudnak válni a kozmoszuktól és az őanyag végtelen káoszában új kozmoszt kezdenek el építeni.

1.38 A planetáris hierarchia

¹Az ötödik és hatodik természeti birodalom egyénei bolygónk hierarchiáját alkotják, amely elsajátította a planetáris 46-os és 45-ös világbeli, valamint a 44-es és 43-as világbeli atomtudatot.

²A hierarchia hét osztályra oszlik. Mindegyik osztály a naprendszeri periodikusság törvénye szerint működő specializált energiájával dolgozik.

³A hierarchia felügyel az alacsonyabb természeti birodalmakban folyó evolúcióra. Fokozott figyelemmel kísérik azokat az emberiség stádiumában járókat, akik egyhegyű céltudatossággal törekszenek a tizenkét esszenciális tulajdonságot azért elsajátítani, hogy jobban szolgálják az életet. Ezzel alkalmasnak bizonyulnak az ötödik természeti birodalomra.

1.39 A planetáris kormány

¹A planetáris kormányba azok az egyének léphetnek be, akik elérték a második isteni birodalmat. A planetáris kormány feje a harmadik isteni birodalomhoz tartozik.

²A még magasabb isteni birodalmakban lévő valamennyi kormányhoz hasonlóan a planetáris kormány három főosztályra oszlik, amelyek az anyag-, a mozgás- és a tudat- aspektust érintő három alapvető funkciót látják el. Ők a legfőbb felelősei annak, hogy az összes idevágó természeti folyamat csálhatatlan pontossággal menjen végbe. Gondoskodnak arról, hogy mindenki megkapja azt, ami szükséges a tudatfejlődéséhez, és hogy kéréseketlen igazságosságban részesüljön mindenki a vetés és aratás törvényének megfelelően.

³Az emberekkel való találkozásukkor az istenek az ember ideálalakját öltik magukra, fizikai atomanyagú permanens burkot, hogy a fizikai tudatukat is lehorgonyozzák, olyan burkot, amely mindenki számára könnyen láthatóvá tehető.

1.40 A naprendszeri kormány

¹A naprendszeri kormányhoz való tartozáshoz a harmadik isteni birodalom elérése szükséges. Természetesen a naprendszeri kormány felügyel mindenre a naprendszeren belül, iránymutatásokat kap magasabb kormányoktól és iránymutatásokat ad a planetáris kormányoknak.

²Továbbadja a kozmoszra és a Törvényre vonatkozó kapott tudást is olyan mértékben,

amennyire szükséges a feladatok teljesítéséhez.

³Az önmegvalósítás törvénye érvényes minden isteni birodalomban, és minden egyénnek a maga módján kell kikutatnia a világait és megtanulnia alkalmazni a megszerzett tudást és belátást.

1.41 A TÖRVÉNY

¹A Törvény az összes természet- és élettörvény összegzése: az anyag, a mozgás és a tudat állandó viszonyai – az őanyag természetének és a mindenható, kiapadhatatlan örökké dinamikus őserő kifejezői, amely őserő vakon működik a természet és az élet rendíthetetlen és elkerülhetetlen állandó viszonyaiban.

²E Törvénynek a tudomány még csak elenyésző részét kutatta ki.

³Mindenben vannak törvények és minden törvénykifejeződés. Maguk az istenek alá vannak vetve a Törvénynek. Mindenhatóság az összes törvénynek csak abszolúte hibátlan alkalmazásával lehetséges.

⁴Az őanyagban (a görögök káoszában) nem nyilvánulnak meg törvények. Ezek csak az atomok összetételeivel kapcsolatban jelennek meg a kozmoszban.

⁵Minél szélesebbre tágnak az objektív és a szubjektív tudat határai, annál több törvényt fedeznek fel. Csak a legmagasabb isteni birodalombeli monádok ismerik a világegyetem összes törvényét, és csak ők képesek azokat csálthatatlan pontossággal helyesen alkalmazni.

⁶A természettörvények az anyagra és a mozgásra, az élettörvények a tudataspektusra vonatkoznak.

⁷Az emberiség számára legfontosabb élettörvények a szabadság törvénye, az egység törvénye, a fejlődés törvénye, az én (önmegvalósítás) törvénye, a sors törvénye, az aratás törvénye és az aktiválás törvénye.

⁸A szabadság törvénye azt mondja, hogy minden monád a maga szabadsága és a maga törvénye, hogy a szabadságot törvénnyel nyeri el, hogy a szabadság a sajátásra és a cselekvésre való jog mindenki egyenlő jogának a korlátain belül. (A mások lelki élete utáni kíváncsiság komoly hiba.)

⁹Az egység törvénye azt mondja, hogy a monádok összessége egységet alkot, és hogy az egyénfölötti tudati expanzióhoz mindegyik monádnak meg kell valósítania az összes élővel való egységét.

¹⁰A fejlődés törvénye azt mondja, hogy minden monád fejleszti a tudatát, hogy léteznek az élet végcélja felé különböző módon ható erők.

¹¹Az én törvénye kimondja, hogy minden monádnak magának kell elsajátítania a mindentudáshoz és mindenhatósághoz szükséges összes tulajdonságot és képességet, az emberi birodalomtól kezdve a törvények értését és az ebből következő felelősséget.

¹²A sors törvénye rámutat azokra az erőkre, amelyek a szükséges tapasztalatok tekintetében befolyásolják az egyént.

¹³Az aratás törvénye kimondja, hogy az összes jót és rosszat, amit gondolatokkal, érzésekkel, szavakkal és cselekedetekkel előidéztünk, ugyanazzal a hatással kapjuk vissza. Minden tudatkifejeződésnek sok vonatkozásban van hatása, és vagy jó, vagy rossz vetéssel jár, amely egyszer be fog érni és le lesz aratva.

¹⁴Az aktiválás törvénye kimondja, hogy az egyén fejlődése csak maga indította tudataktivitással lehetséges.

¹⁵Az élettörvények részletesebb leírása Laurency *De vises sten* (A bölcsök köve) című könyvében található. Az egyén számára a legfontosabb a szabadság törvénye, az egység törvénye, az én törvénye és az aktiválás törvénye – különösen az első kettő.

¹⁶Az élettörvények lehetővé teszik mindenki számára a lehető legnagyobb szabadságot és a csálthatatlan igazságosságot. A szabadság vagy hatalom az egyén isteni, elidegeníthetetlen joga. Ezt a Törvény ismeretével és a törvények csálthatatlan alkalmazásával szerzik meg. A

szabadság (hatalom) és a törvény feltételezik egymást. A fejlődés magában foglalja a Törvénnyel összhangban levő célirányos aktivitást. Máskülönben a kozmosz káosszá fajulna.

¹⁷Taszító alaphajlamú monádoknál a fejlődés rossz irányt vehet, ami már a növényi életben meglévő élődsiségben és az állati életben (és az embernél) meglévő ragadozó életmódban megmutatkozik. A monád örökké elidegeníthetetlen, minden élő egyenlő joga által korlátozott, sérthetetlen isteni szabadságának tudattalan és, még magasabb fokon, tudatos csorbítása létharchoz és az élet kegyetlenségéhez vezet.

¹⁸Az élet a mentális és minden magasabb világban öröm, boldogság, üdvösség. Szenvedés csak a fizikai és az emocionális világ három alacsonyabb régiójában van.

¹⁹A rossz a Törvényre vonatkozó minden tévedés, különösen a taszító hajlam (gyűlölet) összes számtalan formája.

²⁰Minden jó ÉS rossz, ami az egyént éri, a maga műve, a helyesről és helytelenről alkotott korlátozott fogalma általa történő alkalmazásának az eredménye. Mindenki learatja, amit az előző életekben és sokszor ugyanabban az életben vetett. Semmi olyan nem történhet az egyénnel, amit nem érdemelt ki a Törvénnyel való dacolással.

²¹„Az ember kettős természete” az ember „magasabb és alacsonyabb énjé” közötti, a kauzális tudat elkerülhetetlen kauzális ideáljai, amelyeket az egyén előbb-utóbb képes lesz megvalósítani, és az inkarnációs burkokban lévő „tökéletlen személyiség” (a monád alacsonyabb stádiumokban megszerzett tulajdonságai) közötti összeütközésben mutatkozik meg. A teljes élettapasztalatnak része, hogy az énnel egyszer meglesz minden rossz tulajdonsága és learatja a következményeket.

²²Az ember, bár hihetetlen lassan, tanul a maga tapasztalataiból és annak aratásából, amit vetett. Az ember addig inkarnálódik, amíg meg nem tanult mindent, amit meg kell tanulnia és a legutolsó magig nem aratott le mindent, amit elvetett. Minél magasabb fejlődési stádiumot ért el egy lény, annál nagyobb a Törvényre vonatkozó tévedéseinek a hatása, és annál nagyobb az áthágás őt érő hatása. Az igazságtalanság minden tekintetben abszolúte kizárt, és az erről szóló szóbeszéd a tudatlanság és az irigység beszédmódja.

²³A tudatlanság, a törvénytelenység, a korlátlan önkény együtt járnak. Amilyen mértékben ér el egyre magasabb szinteket az ember, olyan mértékben látja be a törvény szükségességét és célirányosságát, igyekszik élet- és természettörvény-ismeretre szert tenni, és törekszik azt a képességet megszerezni, amellyel észszerűen alkalmazza a tudását. Amikor ezt tenni tudja, az ember nem csak tanult, hanem bölcs is.

²⁴A tudatlan azt hiszi, hogy lehet törvényt nem tisztelő, vonakodhat a természettörvények és élettörvények ismeretének megszerzésétől és azok helyes alkalmazásától. A természet okozat törvénye, az élet vetés-aratás törvénye, számtalan fájdalmas tapasztalat által, fokozatosan megtanítja a tudatlannak és az étellel legdacosabban szembeszállóknak, hogy mi észszerű és szükséges. Muszáj a tudatlannak megtanítani, hogy a törvény kikerülhetetlen és a vonakodót, hogy ne csorbítsa senkinek se az egyenlő jogát.

²⁵Az összes moralista (az evangéliumok farizeusai) az egyének személyes sérthetetlenségének állandó sértegetésével (pletykálkodásukkal, gyámkodó modorukkal, a magánélet szentségébe való betolakodással) megsértik a szabadság és az egység törvényét. Az egyének megvan az élet isteni joga ahhoz, hogy minden hiányosságával, hibájával és vétkével együtt pontosan az legyen, mint ami; hogy azt gondoljon, érezzen, mondjon és tegyen, amit jónak lát, egészen addig, amíg ezzel nem sérti másoknak ugyanahhoz a sérthetetlen szabadsághoz való egyenlő jogát.

²⁶Az emberiség jelen fejlődési stádiumában hiányzik az egyén abszolút integritáshoz való jogának megértése. Nem tartozik rájuk, mások hogyan élnek, és minden ítélkezés súlyos hiba. Legalább az úgynevezett ezoterikusoknak meg kellene ezt érteniük, de úgy látszik, még eltelik egy kis idő, míg megtanulják, hogy ne avatkozzanak bele mások dolgába. Ez a hallgatás művészetéhez tartozik.

²⁷Az emberi jog- és társadalmi rendszerek addig fognak állandóan változni, amíg az utoljára kidolgozott törvényrendszer összhangban nem lesz az élettörvényekkel, az élet fejlődésével és céljával.

1.42 A JÖVŐ TUDOMÁNYA

¹A hylozoika, a 46-os én Püthagorasz által kidolgozott mentális tudásrendszer, az egyetlen ezoterikai rendszer, amely ismerteti a létezés három aspektusát, és ezzel a planetáris hierarchiának a létezésről alkotott alapszemléletét. Püthagorasznak köszönhetjük a tudományos szemléletmód szükséges alapját alkotó valóságfogalmakat. Az is szándékában állt, hogy a szellemi materializmussal lefedtesse a jövő tudományának rendíthetetlen alapját.

²A létezés három aspektusa közül az anyagaspektus az egyetlen, amely tudományos pontosságot tesz lehetővé. Sem a tudataspektus, sem a mozgásaspektus nem ugyanannyira logikus magyarázó alap. Ennek a legjobb bizonyítéka a jóga filozófia, valamint a régi és modern „okkult” rendszerek.

³A napjainkban felállított legtöbb „szuperfizikai” rendszer leginkább olyan emocionalistáknak felel meg, akiknek nincsen szükségük világos elmére, azt még csak nem is akarják, mivel a világos elme akadály a misztikusi szükséglet, az emocionális tudat képzelődésének végtelenbe történő féktelen kiterjesztése számára.

⁴Nyilvánvaló, hogy a filozófiai és tudományos képzettségű értelmiség nem fog időt és energiát vesztegetni ilyen homályos rendszerekre, különösen akkor, amikor minden vallási, filozófiai és tudományos tekintély misztagógok spirituális zagyvalékának nyilvánította az ezoterikát, amelyet az emberek azért régóta ismernek.

⁵Azoknak, akik hasznukra fordították *A valóság problémái* című rész tartalmát, nem lesz nehéz felfedezni a régebbi rendszerek mentális hiányosságait. Az ezoterikában járatlanoknak azonban akkorra kellene hagyniuk az ilyen összehasonlításokat, amikor már alaposan el-sajátították a hylozoikát, különben könnyen fogalomzavar keletkezhet. A régi időkben az ilyen zavar elkerülése végett nem engedték meg senkinek az egynél több tudás-rendhez tartozást.

⁶Az 1.4–1.41 fejezet a hylozoikusok „kiskatéja”.

1.43 Zárószó

¹A vallás emocionális feladata, hogy megszabadítsa az embert a félelemtől és aggodástól; hogy az életbe és a jó hatalmába vetett hitet adjon neki; és hogy a minden vallásban meglévő misztika megadja a tartós földöntúli üdvösséget és „a minden értelmet felülhaladó békeséget”.

²A tudomány feladata, hogy kikutassa a fizikai, de nem a szuperfizikai valóságot. Az ezoterika tényei nélkül az emberiség tudatlan marad a negyvenkilenc kozmikus világ negyvenhat világát tekintve, a tudomány csak a 49-es világot fogja tudni kikutatni.

³A létezés problémáival a filozófia, az ezoterika és az antropozófia foglalkozik. Az a nagy különbség filozófusok és ezoterikusok között, hogy a filozófusok többnyire a maguk okoskodásának a helyességében bízó szubjektivisták, míg az ezoterikusok objektivisták, akik tényekből alkotják meg rendszereiket.

⁴Ebből a szempontból az antropozófus Steiner ezoterikus volt. Az a különbség Steiner és az ezoterikusok között, hogy az ezoterikusok csak a planetáris hierarchiától fogadnak el emberfölötti tényeket, ellenben Steiner azt hitte magáról, hogy képes még ilyen tényeket is megállapítani, ami nyilvánvalóan abszurd. Ezek sem találhatók meg az „ákása krónikában”.

⁵A teozófusok ellen az a kifogás, hogy hiányzik a szükséges filozófiai és tudományos képzettségük, és hogy az ezoterika-magyarázataik gyakran unintelligensek és sok esetben nem kielégítőek, és ezért „látszólagosnak” tűnnek. A teozófusok sem magyarázták el a jóga filozófia és az ezoterika közötti lényegi és elvi különbséget. Nem igaz az sem, amit Blavatsky

állított, hogy minden szuperfizikai ismeret „Indiából” származott. Ez a planetáris hierarchiától származott, és a tudás-rendjei minden olyan nemzetben léteztek, amely eléggé magas szintet ért el ahhoz, hogy az élet értelmét és célját intelligensen kutatni tudja.

⁶Az ezoterikus, hogy belépjen a valóság világába, egyszer és mindenkorra elhagyta az illúziók és fikciók világát, amelyben az emberiség inkább szeret élni.

A fordító megjegyzése

1.1.28 Az *értelem* szó értelmezéséhez Czuczor Gergely–Fogarasi János: *A magyar nyelv szótára*, 2. kötet, Pest, 1864 ÉRTELĚM szócikkének 2) pontja adhat segítséget:

„ÉRTELĚM [...] 2) Különösen tehetség, mely által a tárgyakat megismerjük. (Facultas cognoscendi).”

Az *értelem*ről mint objektív tudatról az 1.17 fejezetben található bővebb hylozoikai ismertető.

A fenti szöveg Henry T. Laurency *A valóság problémái* című esszéje első részének magyar fordítása. Ez az esszé Henry T. Laurency *A valóság ismerete* című könyvének első része. © Henry T. Laurency Publishing Foundation (www.laurency.com), 1979 és 2021. Minden jog fenntartva.

Javított 2021.10.02.